

**MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU**

Predmet br. IT-95-5/18-PT

**TUŽILAC
MEĐUNARODNOG SUDA**

**PROTIV
RADOVANA KARADŽIĆA**

TREĆA IZMIJENJENA OPTUŽNICA

Tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, na osnovu svojih ovlaštenja iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (dalje u tekstu: Statut), optužuje:

RADOVANA KARADŽIĆA

za **GENOCID, ZLOČINE PROTIV ČOVJEČNOSTI i KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kako slijedi:

OPTUŽENI

1. **Radovan KARADŽIĆ** je rođen 19. juna 1945. godine u opštini Šavnik, Republika Crna Gora, Savezna Republika Jugoslavija.
2. **Radovan KARADŽIĆ** je bio jedan od članova osnivača Srpske demokratske stranke Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: SDS), koja je osnovana 12. jula 1990. godine u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: BiH). Bio je predsjednik SDS-a od 12. jula 1990. do 19. jula 1996., kada je dao ostavku.
3. **Radovan KARADŽIĆ** je bio predsjedavajući Savjeta za nacionalnu bezbjednost Srpske Republike Bosne i Hercegovine (kasnije Republike Srpske, dalje u tekstu, zajedno s Republikom Srpskom: RS), koji je osnovan 27. marta 1992. godine. Bio je član tročlanog Predsjedništva RS-a od njegovog formiranja, 12. maja 1992. godine. Istog dana izabran je za predsjednika Predsjedništva. Od početka juna 1992. do 17. decembra 1992., **Radovan KARADŽIĆ** je takođe bio predsjednik proširenog Predsjedništva RS-a. Predsjedništvo RS-a, a kasnije prošireno Predsjedništvo RS-a, bilo je vrhovni komandant oružanih snaga RS-a sve do 17. decembra 1992., kada je **Radovan KARADŽIĆ** postao jedini predsjednik RS-a. **Radovan KARADŽIĆ** je bio jedini predsjednik RS-a i vrhovni komandant oružanih snaga RS-a od 17. decembra 1992. do približno 19. jula 1996.
4. Najkasnije od marta 1992. godine do približno 19. jula 1996. godine, **Radovan KARADŽIĆ** je bio najviša civilna i vojna vlast u RS-u.

INDIVIDUALNA KRIVIČNA ODGOVORNOST

Član 7(1) Statuta

5. **Radovan KARADŽIĆ** snosi individualnu krivičnu odgovornost prema članu 7(1) Statuta Međunarodnog suda za zločine navedene u članovima 3, 4 i 5 Statuta za koje se tereti u ovoj Optužnici, a koje je planirao, podsticao, naredio, počinio i/ili pomagao i

Prijevod

podržavao. Kad u ovoj Optužnici koristi riječ "počinio", tužilac nema namjeru da sugerira da je optuženi fizički počinio bilo koji od zločina za koje se lično tereti. U kontekstu odgovornosti optuženog prema članu 7(1), riječ "počinio" označava njegovo učešće u udruženom zločinačkom poduhvatu.

Udruženi zločinački poduhvat

6. Radovan KARADŽIĆ je svaki od zločina za koji se tereti počinio u dogovoru s drugima, učestvujući u nekoliko povezanih udruženih zločinačkih poduhvata, od kojih je svaki opisan u nastavku teksta. Radovan KARADŽIĆ, a od maja 1992. i Ratko MLADIĆ bili su ključni učesnici sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata koji je trajao najkasnije od oktobra 1991. do 30. novembra 1995. Njihov cilj je bio trajno uklanjanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo, činjenjem zločina koji se stavljuju na teret u ovoj Optužnici.

7. Radovan KARADŽIĆ i Ratko MLADIĆ su djelovali u dogovoru s raznim drugim osobama, oslanjajući se u postizanju svojih ciljeva na zločine koji su vršeni na raznim lokacijama i u različito vrijeme, kako se navodi u Optužnici.

8. Konkretno, Radovan KARADŽIĆ i Ratko MLADIĆ su, u raznim periodima za vrijeme postojanja sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata, učestvovali u još tri udružena zločinačka poduhvata, sa sljedećim ciljevima: (1) širenje terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja, (2) eliminacija bosanskih Muslimana u Srebrenici i (3) uzimanje osoblja UN-a za taoce. Realizacija svakog od tih ciljeva bila je povezana s ciljem sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja u BiH na koje su bosanski Srbi polagali pravo.

- a. Zločini počinjeni s ciljem da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koje su bosanski Srbi polagali pravo

9. Najkasnije od oktobra 1991. do 30. novembra 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u sveobuhvatnom udruženom zločinačkom poduhvatu da se stanovništvo muslimanske i hrvatske nacionalnosti trajno ukloni s područja BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo, sredstvima koja su uključivala činjenje sljedećih zločina za koje se optuženi tereti u Optužnici: genocid (po tački 1), progon, istrebljivanje, ubistvo, deportacija i nehumana djela (prisilno premještanje). **Radovanu KARADŽIĆU** i drugim učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata bila je zajednička namjera da se počini svaki od tih zločina.

10. Alternativno, zajednički cilj **Radovana KARADŽIĆA** i drugih učesnika uključivao je barem zločine deportacije i nehumanih djela (prisilno premještanje). Moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika tog udruženog zločinačkog poduhvata, ili osobe koje je bilo koji učesnik udruženog zločinačkog poduhvata koristio da izvrše *actus reus* zločina obuhvaćenih zajedničkim ciljem, mogli počiniti zločine genocida (po tački 1 i/ili tački 2), progona, istrebljivanja i ubistva. Znajući da su takvi zločini moguća posljedica realizacije cilja udruženog zločinačkog poduhvata, **Radovan KARADŽIĆ** je svjesno preuzeo taj rizik.

11. **Radovan KARADŽIĆ** je djelovao u dogovoru s drugim učesnicima tog zločinačkog poduhvata, uključujući: Momčila KRAJIŠNIKA, Ratka MLADIĆA, Slobodana MILOŠEVIĆA, Biljanu PLAVŠIĆ, Nikolu KOLJEVIĆA, Miću STANIŠIĆA, Momčila MANDIĆA, Jovicu STANIŠIĆA, Franku SIMATOVIĆA, Željku RAŽNATOVIĆA (zvanog "Arkan") i Vojislava ŠEŠELJA. Svaka od tih osoba je svojim činjenjem ili nečinjenjem doprinijela postizanju njihovog zajedničkog cilja.

Prijevod

12. Među učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata bili su članovi rukovodstva bosanskih Srba; članovi SDS-a i državnih organa bosanskih Srba na republičkom, regionalnom, opštinskom i lokalnom nivou, uključujući krizne štabove, ratna predsjedništva i ratna povjereništva (dalje u tekstu: politički i državni organi bosanskih Srba); komandanti, pomoćnici komandanata, viši oficiri i načelnici jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije (dalje u tekstu: MUP Srbije), Jugoslovenske narodne armije (dalje u tekstu: JNA), Vojske Jugoslavije (dalje u tekstu: VJ), vojske Srpske Republike BiH, koja se kasnije zvala Vojska RS (dalje u tekstu: VRS), Ministarstva unutrašnjih poslova bosanskih Srba (dalje u tekstu: MUP) i Teritorijalne odbrane bosanskih Srba (dalje u tekstu: TO) na republičkom, regionalnom, opštinskom i lokalnom nivou; i vođe srpskih paravojnih snaga i dobrovoljačkih jedinica iz Srbije i iz Bosne. Alternativno, neke ili sve te osobe nisu bile učesnici udruženog zločinačkog poduhvata, ali su ih učesnici udruženog zločinačkog poduhvata koristili da izvrše zločine počinjene u svrhu realizacije cilja tog poduhvata, kako se opisuje u nastavku teksta.

13. Učesnici tog zločinačkog poduhvata ostvarivali su svoj cilj tako što su zločine činili lično i/ili pomoću drugih i koristeći se drugima za izvršenje zločina počinjenih u realizaciji svog cilja. Osobe korištene za izvršenje tih zločina bile su članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba; i pripadnici MUP-a, VRS-a, JNA, VJ-a, TO-a, MUP-a Srbije, srpskih paravojnih snaga i dobrovoljačkih jedinica iz Srbije i iz Bosne, kao i lokalni bosanski Srbi (dalje u tekstu: srpske snage).

14. **Radovan KARADŽIĆ** je u značajnoj mjeri doprinio da se postigne cilj trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koje su bosanski Srbi polagali pravo, činjenjem zločina na jedan ili više sljedećih načina:

- (a) formulisanjem, unapređenjem i/ili podsticanjem razvoja i provođenja politike SDS-a i državnih organa bosanskih Srba, čija svrha je bila ostvarenje cilja udruženog zločinačkog poduhvata, i/ili učešćem u tome;

Prijevod

- (b) učešćem u osnivanju, podržavanju i/ili održavanju političkih i državnih organa bosanskih Srba, VRS-a, TO-a i MUP-a, paravojnih snaga i dobrovoljačkih jedinica bosanskih Srba (dalje u tekstu: snage bosanskih Srba), preko kojih se ostvarivao cilj udruženog zločinačkog poduhvata;
- (c) širenjem, podsticanjem i/ili omogućavanjem širenja propagande među bosanskim Srbima, u namjeri da se u njima izazove strah i mržnja prema bosanskim Muslimanima i bosanskim Hrvatima ili da se na drugi način osigura njihova podrška i učešće u postizanju cilja udruženog zločinačkog poduhvata, između ostalog:
 - da bosanskim Srbima prijeti opasnost od ugnjetavanja, pa i genocida, od strane bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata; i
 - da su područja na kojima žive bosanski Muslimani i bosanski Hrvati zemlja bosanskih Srba;
- (d) podsticanjem, potpomaganjem i/ili ovlašćivanjem političkih i državnih organa bosanskih Srba, članova i funkcionera SDS-a, kao i srpskih snaga da vrše djela koja doprinose realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata i/ili davanjem naloga za to;
- (e) učešćem u planiranju ili formulaciji djela koja su vršili politički i državni organi bosanskih Srba, članovi i funkcioneri SDS-a i srpske snage u realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata;
- (f) obezbjeđivanjem, omogućavanjem, podsticanjem i/ili podržavanjem učešća snaga JNA/VJ i paravojnih snaga iz Srbije u realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata;
- (g) nepreduzimanjem odgovarajućih koraka da osigura da politički i državni organi bosanskih Srba i/ili snage bosanskih Srba djeluju da bi zaštitili bosanske Muslimane i bosanske Hrvate koji borave na područjima pod

Prijevod

njihovom kontrolom, dok je na to bio obavezan na osnovu svojih funkcija opisanih u paragrafu 33;

- (h) omogućavanjem i/ili podsticanjem činjenja zločina koji su doprinijeli realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata od strane srpskih snaga, političkih i državnih organa bosanskih Srba, nepreduzimanjem odgovarajućih koraka da spriječi i/ili provede istragu o takvim zločinima i/ili uhapsi i/ili kazni počinioce takvih zločina, dok je na to bio obavezan na osnovu svojih funkcija opisanih u paragrafu 33;
 - (i) podržavanjem i/ili omogućavanjem pokušaja da se predstavnicima međunarodne zajednice, nevladinih organizacija, sredstava javnog informisanja i javnosti informacije uskrate ili dostave pogrešne informacije o zločinima nad bosanskim Muslimanima i bosanskim Hrvatima, kao i o ulozi koju su u tim zločinima imale srpske snage, čime je omogućeno činjenje zločina koji su doprinijeli realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata, i/ili učešćem u takvima pokušajima; i
 - (j) nalaganjem da se humanitarna pomoć enklavama bosanskih Muslimanima i/ili bosanskih Hrvata na području pod kontrolom političkih i državnih organa bosanskih Srba i/ili snaga bosanskih Srba ograniči u nastojanju da se stvore nepodnošljivi životni uslovi za te stanovnike u sklopu realizacije cilja udruženog zločinačkog poduhvata, i/ili odobravanjem takvog ograničavanja;
- b. Zločini počinjeni s ciljem širenja terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja

15. Od aprila 1992. do novembra 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se pokrene i provede kampanja snajperskog djelovanja i granatiranja usmjereni protiv civilnog stanovništva Sarajeva, čiji je primarni cilj bio širenje terora među civilnim stanovništvom. Taj cilj je uključivao činjenje zločina

Prijevod

terorisanja, protivpravnih napada na civile i ubistva, za koje se optuženi tereti u ovoj Optužnici.

16. Radovan KARADŽIĆ i drugi koji su u tom udruženom zločinačkom poduhvatu djelovali u dogovoru s njim, uključujući Momčila KRAJIŠNIKA, Ratka MLADIĆA, Biljanu PLAVŠIĆ, Nikolu KOLJEVIĆA, Stanislava GALIĆA, Dragomira MILOŠEVIĆA i Vojislava ŠEŠELJA, imali su zajedničku namjeru da se počini svaki od tih zločina. Svaka od tih osoba je svojim činjenjem ili nečinjenjem doprinijela postizanju tog cilja.

17. Među učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata bili su i članovi rukovodstva bosanskih Srba; članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba na republičkom nivou; članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba na regionalnom, opštinskom i lokalnom nivou na području Sarajeva ili nadležni za područje Sarajeva; komandanti, pomoćnici komandanta, viši oficiri i načelnici jedinica JNA, VRS-a, TO-a i MUP-a u čijoj zoni odgovornosti je bilo područje Sarajeva, vođe srpskih paravojnih i dobrovoljačkih jedinica iz Srbije i iz Bosne koje su djelovale na području Sarajeva ili je područje Sarajeva bilo u njihovoј zoni odgovornosti. Alternativno, neke ili sve te osobe nisu bile učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata, ali su ih učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata koristili da izvrše zločine počinjene u realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u nastavku teksta.

18. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata ostvarivali su svoj cilj tako što su zločine činili lično i/ili pomoću drugih i koristeći se drugima za izvršenje zločina počinjenih u realizaciji svog cilja. Za izvršenje tih zločina korišteni su sljedeći: do približno 20. maja 1992., pripadnici JNA koji su djelovali na području Sarajeva ili je područje Sarajeva bilo u njihovoј zoni odgovornosti; pripadnici VRS-a, a posebno pripadnici Sarajevsko-romanijskog korpusa, kao i pripadnici drugih jedinica srpskih snaga koje su djelovale na području Sarajeva ili je područje Sarajeva bilo u njihovoј zoni odgovornosti (dalje u tekstu: snage koje su učestvovali u napadu na Sarajevo).

Prijevod

19. **Radovan KARADŽIĆ** je u značajnoj mjeri doprinio da se postigne cilj širenja terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja, na jedan ili više načina opisanih u paragrafu 14(a) do 14(f) i 14(h) do 14(j) u vezi s ciljem širenja terora.

c. Zločini počinjeni da bi se eliminisali bosanski Muslimani u Srebrenici

20. Počevši od dana koji su neposredno prethodili provođenju plana da se eliminišu bosanski Muslimani u Srebrenici 11. jula 1995. pa sve do 1. novembra 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani u Srebrenici eliminišu ubijanjem srebreničkih muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz Srebrenice. Taj cilj je obuhvatao ili se u potpunosti svodio na zločine genocida (po tački 2), progona, istrebljivanja, ubistva, deportacije i nehumanih djela (prisilno premještanje), za koje se optuženi tereti ovoj Optužnici.

21. **Radovan KARADŽIĆ** je s drugim učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata, uključujući Ratka MLADIĆA, imao zajedničku namjeru da se počini svaki od tih zločina. Svaki od tih učesnika je svojim činjenjem ili nečinjenjem doprinio postizanju tog cilja.

22. Među učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata bili su i članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba na republičkom nivou; članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba na regionalnom, opštinskom i lokalnom nivou na području Srebrenice, Vlasenice, Bratunca i/ili Zvornika, ili nadležni za ta područja; komandanti, pomoćnici komandanta, viši oficiri i načelnici jedinica VRS-a i MUP-a koje su djelovale na područjima u zoni odgovornosti Drinskog korpusa i/ili u opštini Trnovo, ili su ta područja bila u njihovoј zoni odgovornosti; i pripadnici jedinice MUP-a Srbije poznate pod nazivom "Škorpioni". Alternativno, neke ili sve te osobe nisu bile učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata, ali su ih učesnici udruženog zločinačkog

Prijevod

poduhvata koristili da izvrše zločine počinjene u realizaciji cilja udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u nastavku teksta.

23. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata ostvarivali su svoj cilj tako što su zločine činili lično i/ili pomoću drugih i koristeći se drugima da izvrše zločine počinjene u realizaciji svog cilja. Za izvršenje tih zločina korišteni su pripadnici VRS-a i MUP-a koji su djelovali na područjima u zoni odgovornosti Drinskog korpusa i/ili u opštini Trnovo, ili su ta područja bila u njihovoj zoni odgovornosti; i pripadnici jedinice MUP-a Srbije poznate pod nazivom "Škorpioni" (dalje u tekstu: snage koje su učestvovalle u napadu na Srebrenicu). "Škorpioni" su djelovali i činili zločine isključivo u opštini Trnovo.

24. Radovan KARADŽIĆ je u značajnoj mjeri doprinio da se postigne cilj eliminisanja bosanskih Muslimana u Srebrenici ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz Srebrenice, na jedan ili više načina opisanih u paragrafu 14(a) do 14(e) i 14(g) do 14(j) u vezi s ciljem eliminisanja bosanskih Muslimana u Srebrenici.

d. Zločin uzimanja talaca

25. Tokom maja i juna 1995., Radovan KARADŽIĆ je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se osoblje Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: UN) uzme za taoce kako bi se Sjevernoatlantski savez (dalje u tekstu: NATO) prisilio da se uzdrži od vazdušnih napada na vojne ciljeve bosanskih Srba. Taj cilj je uključivao zločin uzimanja talaca, za koji se optuženi tereti ovoj Optužnici.

26. Radovan KARADŽIĆ je s drugim učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata, uključujući Ratka MLADIĆA, imao zajedničku namjeru da se izvrši taj zločin. Svaki od tih učesnika je svojim činjenjem ili nečinjenjem doprinio postizanju tog cilja.

Prijevod

27. Među učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata bili su i članovi političkih i državnih organa bosanskih Srba; komandanti, pomoćnici komandanta, viši oficiri i načelnici VRS-a i MUP-a. Alternativno, neke ili sve te osobe nisu bile učesnici udruženog zločinačkog poduhvata, ali su ih učesnici udruženog zločinačkog poduhvata koristili da izvrše zločine počinjene u realizaciji cilja tog udruženog zločinačkog poduhvata, kako je opisano u nastavku teksta.

28. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata ostvarivali su svoj cilj tako što su zločine činili lično i/ili pomoću pripadnika VRS-a i MUP-a i koristeći se njima da izvrše zločine počinjene u realizaciji svog cilja.

29. **Radovan KARADŽIĆ** je u značajnoj mjeri doprinio da se postigne cilj uzimanja talaca, na jedan ili više načina opisanih u paragrafu 14(a), (b), (d), (e) i (h) u vezi s ciljem uzimanja talaca.

Planiranje, podsticanje, naređivanje, i/ili pomaganje i podržavanje

30. Pored krivične odgovornosti koja proizlazi iz njegovog učešća u tim udruženim zločinačkim poduhvatima, **Radovan KARADŽIĆ** zbog svog činjenja i nečinjenja opisanog u paragrafu 14 snosi individualnu krivičnu odgovornost za planiranje, podsticanje, naređivanje, i/ili pomaganje i podržavanje zločina za koje se tereti u ovoj Optužnici.

31. **Radovan KARADŽIĆ** je planirao (činjenjem koje uključuje ono opisano u paragrafu 14(a) i/ili (e) u vezi s pojedinačnim zločinima za koje se tereti), podsticao (činjenjem i nečinjenjem koje uključuje ono opisano u paragrafu 14(a), (b), (c), (d), (e), (f) i/ili (h) u vezi s pojedinačnim zločinima za koje se tereti) i naredio (činjenjem koje uključuje ono opisano u paragrafu 14(d) i/ili (j) u vezi s pojedinačnim zločinima za koje se tereti) svaki od zločina za koje se tereti u ovoj Optužnici. Njegova neposredna namjera je bila da izvršenje njegovih planova i naređenja i/ili ponašanje i djela koje je podsticao

Prijevod

uključe ili dovedu do zločina za koje se tereti u ovoj Optužnici, ili je bio svjestan znatne vjerovatnoće da će se to dogoditi. **Radovan KARADŽIĆ** je zločine za koje se tereti u ovoj Optužnici pomagao i podržavao činjenjem i nečinjenjem, uključujući ono koje se opisuje u paragrafu 14(a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h), (i) i/ili (j) u vezi s pojedinačnim zločinima za koje se tereti. On je bio svjestan vjerovatnoće da će zločini za koje se tereti biti počinjeni i da će njegovo činjenje i nečinjenje doprinijeti njihovom počinjenju.

Član 7(3) Statuta

32. Osim toga, **Radovan KARADŽIĆ** snosi individualnu krivičnu odgovornost kao nadređeni prema članu 7(3) Statuta za zločine za koje se tereti.

33. Najkasnije od marta 1992. do približno 19. jula 1996., **Radovan KARADŽIĆ** je bio najviša civilna i vojna vlast u RS-u. U svojstvu predsjednika SDS-a, člana Savjeta za nacionalnu bezbjednost RS-a, člana i predsjednika Predsjedništva i proširenog Predsjedništva RS-a, predsjednika RS-a i vrhovnog komandanta oružanih snaga RS-a, i shodno svojim *de facto* ovlaštenjima priznatog vođe bosanskih Srba, bio je nadređen snagama bosanskih Srba i političkim i državnim organima bosanskih Srba koji su učestvovali u zločinima za koje se kao optuženi tereti u ovoj Optužnici, i vršio je efektivnu kontrolu nad tim snagama i organima.

34. **Radovan KARADŽIĆ** je, posredstvom brojnih izvora, znao ili je bilo razloga da zna da se pripadnici snaga bosanskih Srba i/ili politički i državni organi bosanskih Srba spremaju da počine zločine ili da su ih već počinili, a među tim izvorima bili su:

- (a) njegovo vlastito učešće u pripremanju, planiranju i/ili izvršenju tih zločina;
- (b) informacije u vezi s činjenjem tih zločina koje je dobijao od pripadnika snaga bosanskih Srba, rukovodstva bosanskih Srba, političkih i državnih organa bosanskih Srba, međunarodne zajednice, sredstava javnog informisanja i/ili drugih osoba; i/ili
- (c) njegov lični uvid u dokaze o činjenju tih zločina.

35. Radovan KARADŽIĆ nije preuzeo nužne i razumne mjere da spriječi činjenje zločina od strane pripadnika snaga bosanskih Srba i/ili političkih i državnih organa bosanskih Srba i/ili da kazni počinioce tih zločina. U kontekstu člana 7(3) Statuta, riječ "počiniti" obuhvata sve vidove odgovornosti predviđene članovima 7(1) i 7(3) Statuta. Činjenje i nečinjenje Radovana KARADŽIĆA koje pokazuje da on nije preuzeo takve neophodne i razumne mjere uključuje sljedeće:

- (a) njegov propust da naredi ili pokrene prave ili adekvatne istrage na osnovu uvjerljivih navoda o zločinima koje su počinile snage bosanskih Srba i/ili politički i državni organi bosanskih Srba;
- (b) njegov propust da nadležnim organima dostavi informacije o zločinima koje su snage bosanskih Srba i/ili politički i državni organi bosanskih Srba počinili ili koje su mogli počiniti;
- (c) njegov propust da izrekne disciplinske mjere, razriješi dužnosti, ražaluje, ne unaprijedi ili ne nagradi pripadnike snaga bosanskih Srba i/ili članove političkih i državnih organa bosanskih Srba koji su učestvovali u činjenju zločina i/ili koji nisu spriječili svoje podređene da počine zločine ili nisu kaznili počinioce; i/ili
- (d) njegov propust da izda naređenja, koja su u datim okolnostima bila nužna i razumna, da bi se zabranilo ili zaustavilo činjenje zločina od strane snaga bosanskih Srba i/ili političkih i državnih organa bosanskih Srba.

OPTUŽBE

TAČKA 1

GENOCID

36. Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao genocid nad dijelom nacionalnih, etničkih i/ili vjerskih grupa bosanskih Muslimana i/ili bosanskih Hrvata, kao takvih. Osim toga, Radovan KARADŽIĆ je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju počiniti

Prijevod

genocid ili da su ga već počinili, a nije preduzeo nužne i razumne mjere da spriječi takva djela ili kazni počinioce.

37. Kao što se navodi u paragrafima 9 do 14, **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo.

38. Cilj tog udruženog zločinačkog poduhvata postignut je prvenstveno kampanjom progona, kao što se navodi u ovoj Optužnici. Ta kampanja progona je u nekim opštinama, u periodu od 31. marta 1992. do 31. decembra 1992., uključivala, ili je dosegla takve razmjere da je uključivala, ponašanje na osnovu kojeg se vidjela namjera da se djelimično unište nacionalne, etničke i/ili vjerske grupe bosanskih Muslimana i/ili bosanskih Hrvata, kao takve. U tim opštinama, za uništenje je ciljan značajan dio grupe bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, konkretno njihovo rukovodstvo, kao i znatan broj pripadnika tih dviju grupa. Namjera da se te grupe djelimično unište manifestirana je na najekstremniji način u Bratuncu, Brčkom, Foći, Ključu, Kotor-Vareši, Prijedoru, Sanskom Mostu, Višegradi, Vlasenici i Zvorniku.

39. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata imali su zajedničku namjeru da djelimično unište te grupe. Alternativno, kao što se navodi u paragrafu 10, moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika tog udruženog zločinačkog poduhvata, i/ili osobe koje je bilo koji učesnik tog udruženog zločinačkog poduhvata koristio za izvršenje zločina deportacije i prisilnog premještanja, mogli počiniti genocid. **Radovan KARADŽIĆ** je znao da je genocid moguća posljedica ostvarivanja cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo i svjesno je preuzeo taj rizik.

40. U periodu od 31. marta 1992. do 31. decembra 1992., politički i državni organi bosanskih Srba i srpske snage izvršili su sljedeća djela protiv bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata:

Prijevod

- (a) ubijanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, uključujući vodeće pripadnike tih grupa. Ta ubijanja uključuju sljedeće:
- i. ubijanja za vrijeme i poslije preuzimanja vlasti, uključujući slučajeve koji se navode u **Prilogu A**; i
 - ii. ubijanja koja se dovode u vezu sa zatočeničkim objektima, uključujući slučajeve koji se navode u **Prilogu B**, kao i ubijanja koja su počinjena za vrijeme okrutnog i nečovječnog postupanja, i smrtni ishodi do kojih je to dovelo, u zatočeničkim objektima koji se navode u **Prilogu C**.
- (b) nanošenje teških tjelesnih ili duševnih povreda hiljadama bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, uključujući vodeće pripadnike tih grupa, tokom njihovog zatočeništva u zatočeničkim objektima, uključujući objekte navedene u **Prilogu C**. Na tim lokacijama, zatočenici su podvrgavani okrutnom ili nečovječnom postupanju, koje je uključivalo mučenje, fizičko i psihičko zlostavljanje, silovanje, druga djela seksualnog nasilja i premlaćivanja; i
- (c) zatočenje hiljada bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, uključujući vodeće pripadnike tih grupa, u zatočeničkim objektima, uključujući objekte koji su navedeni u **Prilogu C**, u životnim uslovima smišljenim tako da dovedu do fizičkog uništenja tih grupa, konkretno, okrutnim i nečovječnim postupanjem, koje je uključivalo mučenje, fizičko i psihičko zlostavljanje, silovanje, druga djela seksualnog nasilja, nehumane uslove života, prisilni rad, kao i neobezbjedivanje odgovarajućeg smještaja, zaklona, hrane, vode, medicinske pomoći ili higijensko-sanitarnih uslova.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 1: **GENOCID**, kažnjiv po članovima 4(3)(a) i 7(1) i 7(3) Statuta.

TAČKA 2

GENOCID

41. Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao genocid nad dijelom nacionalnih, etničkih i/ili vjerskih grupa bosanskih Muslimana i/ili bosanskih Hrvata, kao takvih. Osim toga, Radovan KARADŽIĆ je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju da počine genocid ili da su ga već počinili, a nije preuzeo nužne i razumne mјere da sprijeчи takva djela ili kazni počinioce.

42. Kao što se navodi u paragrafima 20 do 24, Radovan KARADŽIĆ je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani u Srebrenici eliminišu ubijanjem srebreničkih muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz Srebrenice. Radovan KARADŽIĆ je namjeravao uništiti bosanske Muslimane u Srebrenici kao dio nacionalne, etničke i/ili vjerske grupe bosanskih Muslimana. On je tu namjeru dijelio s drugim učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata.

43. Alternativno, kako se navodi u paragrafu 10, moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koje su bosanski Srbi polagali pravo, i/ili osobe koje je bilo koji učesnik tog udruženog zločinačkog poduhvata koristio za izvršenje zločina deportacije i prisilnog premještanja, mogli počiniti genocid nad bosanskim Muslimanima iz Srebrenice. Radovan KARADŽIĆ je znao da je taj genocid moguća posljedica ostvarivanja tog sveobuhvatnog cilja i svjesno je preuzeo taj rizik.

44. U martu 1995., Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima proveo u djelo i/ili koristio druge da provede u djelo plan zauzimanja srebreničke enklave i prisilnog premještanja i/ili deportacije stanovnika, bosanskih Muslimana, iz Srebrenice. Ta akcija je bila dio cilja, koji su imali kao učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata, da se

Prijevod

bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koje su bosanski Srbi polagali pravo.

45. Dana 6. jula 1995. ili približno tog datuma, snage bosanskih Srba napale su srebreničku enklavu. Samo nekoliko dana poslije tog napada, **Radovan KARADŽIĆ** je zajedno s drugima formulisao zajednički cilj da se bosanski Muslimani u Srebrenici eliminišu ubijanjem muškaraca i dječaka i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca. **Radovan KARADŽIĆ** i drugi su prije 11. jula 1995. započeli s ostvarivanjem svog zajedničkog cilja i/ili korištenjem drugih da ostvare svoj zajednički cilj: eliminisanje bosanskih Muslimana u Srebrenici ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz enklave.

46. U periodu od 11. do 13. jula 1995., snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu terorizale su i zlostavljale bosanske Muslimane koji su se nalazili u Potočarima. Dana 12. jula 1995., snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu počele su razdvajati srebreničke muškarce i dječake od žena i djece. Dijelu starijih muškaraca dopušteno je da ostanu s porodicama. Više od hiljadu muškaraca i dječaka odvojeno je i zatočeno u Potočarima. Istoga dana snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu počele su s protjerivanjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz enklave. Za vrijeme operacije prisilnog premještanja i poslije nje, pogubljenja muškaraca i dječaka, bosanskih Muslimana, vršena su u vidu situacionih ubistava. Osim više od hiljadu muškaraca i dječaka koji su odvojeni i zatočeni u Potočarima, snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu zarobile su na hiljade muškaraca i dječaka koji su pokušali pobjeći iz enklave ili su im se predali. Muškarci i dječaci su prije pogubljenja premlaćivani. Dana 13. jula 1995., snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu započele su s organizovanim pogubljenjima muškaraca i dječaka koji su odvojeni i zatočeni, kao i onih koji su se predali ili su zarobljeni. Žrtve tih pogubljenja su pokopane, a dio njih je kasnije ekshumiran i ponovo pokopan u pokušaju da se sakriju zločini.

47. U periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995., snage koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu izvršile su sljedeća djela:

Prijevod

- (a) ubijanje više od 7.000 srebreničkih muškaraca i dječaka, bosanskih Muslimana, putem organizovanih i situacionih pogubljenja, uključujući ona koja se navode u **Prilogu E (Dio 1)** i **Prilogu E (Dio 2)**; i
- (b) nanošenje teških tjelesnih ili duševnih povreda hiljadama bosanskih Muslimana iz Srebrenice, muškog i ženskog pola, uključujući, između ostalog, odvajanje muškaraca i dječaka od njihovih porodica i prisilno odvođenje žena, djece i dijela starijih muškaraca iz enklave.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 2: **GENOCID**, kažnjiv po članovima 4(3)(a), 7(1) i 7(3) Statuta.

TAČKA 3

PROGONI

48. **Radovan KARADŽIĆ** je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao progone bosanskih Muslimana i/ili bosanskih Hrvata na političkoj i/ili vjerskoj osnovi. **Radovan KARADŽIĆ** se konkretno tereti za progone u sljedećim opština: Banja Luka,¹ Bijeljina, Bosanska Krupa, Bosanski Novi, Bosanski Petrovac, Bratunac, Brčko,² Čajniče, Đenji Vakuf, Foča, Hadžići, Iličići, Ilidža, Iljaš, Kalinovik, Ključ, Kotor Varoš, Novi Grad, Novo Sarajevo, Pale, Prijedor, Rogatica, Sanski Most, Sokolac, Višegrad,³ Vlasenica, Vogošća i Zvornik (dalje u tekstu: opštine), kao i progone bosanskih Muslimana iz Srebrenice. Osim toga, **Radovan KARADŽIĆ** je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju da počine progone ili da su ih već počinili, a nije preuzeo nužne i razumne mjere da spriječi takva djela ili kazni počinioce.

¹ Zločini koji su povezani samo sa logorom Manjača.

² Zločini koji su povezani samo sa logorom Luka.

³ Samo incident naveden u prilogu A.14.2, koji se desio u opštini Sokolac.

Prijevod

49. Takva djela progona počinjena su kao dio cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i/ili bosanskih Hrvata u opštinama, kao i cilja elimisanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice. **Radovan KARADŽIĆ** je na ostvarivanju tih ciljeva, činjenjem zločina progona, djelovao u dogovoru s raznim drugim osobama, zavisno od perioda i lokacije.

50. Kao što se navodi u paragrafima 9 do 14, **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo, putem činjenja zločina, uključujući progon. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata imali su zajedničku namjeru da na političkoj i/ili vjerskoj osnovi u opštinama počine djela progona koja se navode u paragrafu 60. Alternativno, kao što se navodi u paragrafu 10, moglo se predviđjeti da bi jedan ili više učesnika tog udruženog zločinačkog poduhvata, i/ili osobe koje je bilo koji učesnik tog udruženog zločinačkog poduhvata koristio za izvršenje zločina deportacije i prisilnog premještanja, mogle počiniti takva djela progona. **Radovan KARADŽIĆ** je znao da je progon moguća posljedica ostvarivanja cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo i spremno je preuzeo taj rizik.

51. Djela progona izvršena u opštinama i nad bosanskim Muslimanima u Srebrenici primjeri su kampanje progona širih razmjera koja je provedena u velikim dijelovima BiH u skladu s ciljem trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo.

52. U skladu s tim ciljem, počevši od marta 1992., srpske snage i politički i državni organi bosanskih Srba napadali su gradove i sela u opštinama i/ili preuzimali kontrolu nad njima. Najveći dio tog preuzimanja vlasti izvršen je tokom 1992., ali ono se nastavilo i nakon toga. Srebrenička enklava je zauzeta u julu 1995.

53. Za vrijeme tog preuzimanja vlasti i poslije njega, pa sve do 30. novembra 1995., srpske snage i politički i državni organi bosanskih Srba vršili su djela progona nad bosanskim Muslimanima i bosanskim Hrvatima, uključujući uvođenje restriktivnih i

Prijevod

diskriminatornih mjera, pretrese, hapšenja i zatočenja bez naloga, šikaniranje, mučenje, silovanje i druga djela seksualnog nasilja, ubijanje, razaranje kuća, spomenika kulture i sakralnih objekata.

54. Srpske snage i politički i državni organi bosanskih Srba su u opština takođe osnivali i vodili zatočeničke objekte u kojima su bosanski Muslimani i bosanski Hrvati bili zatočeni i podvrgnuti djelima progona, uključujući ubijanje, okrutno postupanje, mučenje, silovanje i druga djela seksualnog nasilja, prisilni rad, protivpravno zatočenje i nečovječno postupanje.

55. Ta djela, kao i opasnost da će se takva djela nastaviti i ubuduće, nagnali su bosanske Muslimane i bosanske Hrvate da u strahu pobjegnu iz opština. Drugi su fizički protjerani.

56. Hiljade bosanskih Muslimana, koji su prisilno iseljeni iz svojih domova u istočnoj Bosni, pobjeglo je u srebreničku enklavu.

57. U martu 1995., **Radovan KARADŽIĆ** i drugi s kojima je on djelovao u dogовору s ciljem da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo proveli su u djelo i/ili su koristili druge da provedu u djelo plan zauzimanja srebreničke enklave i prisilnog premještanja i/ili deportacije stanovništva enklave, bosanskih Muslimana. Prije njenog zauzimanja, ograničen je dovoz humanitarne pomoći u enklavu, a civilni ciljevi su granatirani i gađani iz snajpera u nastojanju da se stvore nepodnošljivi životni uslovi za stanovnike enklave i da se njeno stanovništvo ukloni.

58. Kao što je opisano u paragrafima 45 i 46, u danima neposredno prije 11. jula 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je zajedno s drugima formulisao zajednički cilj da se bosanski Muslimani iz Srebrenice eliminišu ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca. Taj cilj učesnika udruženog zločinačkog poduhvata ostvaren je u periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995. ubijanjem srebreničkih muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i

Prijevod

dijela starijih muškaraca iz enklave. Prisilno premještanje i/ili deportacija žena, djece i dijela starijih muškaraca iz Srebrenice, terorisanje i zlostavljanje bosanskih Muslimana u Potočarima, premlaćivanje muškaraca i dječaka prije njihovog pogubljenja i "situaciona" i organizovana pogubljenja muškaraca i dječaka bila su dio cilja udruženog zločinačkog poduhvata da se eliminišu bosanski Muslimani iz Srebrenice. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata imali su zajedničku namjeru da počine ta djela na političkoj i/ili vjerskoj osnovi.

59. Alternativno, kao što se navodi u paragrafu 10, moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati, deportacijom i prisilnim premještanjem, trajno uklone s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo i/ili osobe koje je bilo koji od tih učesnika koristio za izvršenje tih zločina, mogli počiniti progone nad bosanskim Muslimanima iz Srebrenice. Progoni su vršeni putem jednog ili više djela terorisanja i zlostavljanja bosanskih Muslimana u Potočarima, premlaćivanja muškaraca i dječaka prije njihovog pogubljenja, "situacionih" i organizovanih pogubljenja muškaraca i dječaka, kao i prisilnog premještanja i/ili deportacije žena, djece i dijela starijih muškaraca iz Srebrenice. **Radovan KARADŽIĆ** je znao da je jedno ili više tih djela progona moguća posljedica ostvarivanja tog sveobuhvatnog cilja i svjesno je preuzeo taj rizik.

60. Djela progona koja su izvršili pripadnici srpskih snaga i politički i državni organi bosanskih Srba u sklopu jednog ili više udruženih zločinačkih poduhvata uključivala su sljedeće:

(a) ubijanja, uključujući:

- i. ubijanja za vrijeme i poslije preuzimanja vlasti u opštinama, uključujući slučajeve navedene u **Prilogu A**;
- ii. ubijanja koja se dovode u vezu sa zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući slučajeve koji se navode u **Prilogu B**, kao i ubijanja koja su

Prijevod

počinjena tokom okrutnog i nečovječnog postupanja, i smrtni ishodi do kojih je to dovelo, u zatočeničkim objektima koji se navode u **Prilogu C**;⁴

iii. organizovana ubijanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice u julu i avgustu 1995., uključujući slučajeve navedene u **Prilogu E (Dio 1)**; i

iv. situaciona ubistva bosanskih Muslimana iz Srebrenice u julu i avgustu 1995., uključujući slučajeve navedene u **Prilogu E (Dio 2)**;

(b) mučenje, premlaćivanja i fizičko i psihičko zlostavljanje za vrijeme i poslije preuzimanja vlasti u opštinama i u zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući zatočeničke objekte navedene u **Prilogu C**, kao okrutno ili nečovječno postupanje;

(c) silovanje i druga djela seksualnog nasilja za vrijeme i poslije preuzimanja vlasti u opštinama i zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući zatočeničke objekte navedene u **Prilogu C**, kao okrutno ili nečovječno postupanje;⁵

(d) stvaranje i održavanje nehumanih uslova u zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući zatočeničke objekte navedene u **Prilogu C**, kao okrutno ili nečovječno postupanje. Nehumani uslovi života stvoreni i održavani u zatočeničkim objektima

⁴ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za ubijanja koja su bila posljedica okrutnog i nečovječnog postupanja u sljedećim zatočeničkim objektima navedenim u priloženom Prilogu C: C.4.1 fudbalski stadion u Mlakvama; C.10.2 Karamanova kuća u Miljevinu; C.10.5 dvorana "Partizan"; C. 10.6 vojna skladišta TO-a u Livadama; C.10.7 srednja škola u Foči; C.11.1 garaža zgrade Skupštine opštine Hadžići; C.11.2 Kulturno-sportski centar u Hadžićima; C. 18.1 kasarna "Slaviša Vajner Čića" u Lukavici.

⁵ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za silovanje i druga djela seksualnog nasilja u Banjoj Luci, Bosanskom Novom, Bratuncu, Palama i Višegradi (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni po osnovu paragrafa 48, *supra*). Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za silovanje i druga djela seksualnog nasilja u sljedećim objektima navedenim u priloženom Prilogu C: C.1.2 logor Manjača; C.4.1 fudbalski stadion u Mlakvama; C.6.1 fudbalski stadion u Bratuncu; C.6.2 škola "Vuk Karadžić"; C.10.1 KP dom u Foči; C.10.6 vojna skladišta TO-a u Livadama; C.11.1 garaža zgrade Skupštine opštine u Hadžićima; C.15.1 zgrada SJB-a u Ključu; C.15.2 Osnovna škola "Nikola Mačkić"; C15.3 škola u Velagićima; C.18.1 kasarna "Slaviša Vajner Čića" u Lukavici; C.19.2 bivši Dom kulture na Palama (poznat i kao fiskulturna sala); C.22.1 zgrada SJB-a i zatvor u Sanskom Mostu; C.22.2 garaža fabrike "Betonirka"; C.22.3 fiskulturna sala Škole "Hasan Kikić"; C.22.4 hala "Krings"; C.22.5 vojni objekat u Magarici; C.26.1 Planjina kuća u Svrakama.

Prijevod

uključivali su neobezbjedivanje odgovarajućeg smještaja, zaklona, hrane, vode, medicinske pomoći ili higijensko-sanitarnih uslova;

(e) terorisanje i zlostavljanje bosanskih Muslimana iz Srebrenice u Potočarima i premlaćivanje srebreničkih muškaraca i dječaka prije njihovog pogubljenja, kao okrutno ili nečovječno postupanje;

(f) prisilno premještanje ili deportacija bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata iz njihovih domova u opštinama⁶ i iz Srebrenice;

(g) protivpravno zatočenje u zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući objekte navedene u **Prilogu C**;

(h) prisilni rad, uključujući kopanje grobova i rovova i druge oblike prisilnog rada na linijama fronta i korištenje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata kao živih štitova;⁷

(i) oduzimanje ili pljačku imovine za vrijeme i poslije preuzimanja vlasti u opštinama,⁸ za vrijeme hapšenja i zatočenja, kao i za vrijeme deportacija ili prisilnih premještanja, ili poslije njih. Oduzimanje imovine je uključivalo praksu prisiljavanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata da potpišu dokumente o prijenosu vlasništva na političke i državne organe bosanskih Srba kako bi im bilo dozvoljeno da odu iz opština;

⁶ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za prisilno premještanje ili deportaciju bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata iz njihovih domova u Banjoj Luci, Brčkom i Višegradi (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

⁷ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za prisilni rad u Bosanskom Novom, Bratuncu, Višegradi i Palama (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

⁸ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za pljačkanje imovine u Banjoj Luci, Brčkom, Palama, Višegradi i Vogošći (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

Prijevod

(j) bezobzirno uništavanje privatne imovine, uključujući stambene i poslovne objekte,⁹ i javnih dobara, uključujući spomenike kulture i sakralne objekte navedene u **Prilogu D**; i/ili

(k) nametanje i održavanje restriktivnih i diskriminatornih mjera,¹⁰ uključujući sljedeće:

- i. uskraćivanje slobode kretanja;
- ii. uklanjanje s rukovodećih položaja u lokalnim državnim institucijama i policiji, kao i opšte otpuštanje s posla;
- iii. povredu privatnosti pretresanjem domova bez naloga;
- iv. protivpravno hapšenje i/ili uskraćivanje prava na sudski postupak; i/ili
- v. uskraćivanje ravnopravnog pristupa javnim službama.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 3: Progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(h), 7(1) i 7(3) Statuta.

⁹ Tužilaštvo neće izvoditi dokaze o bezobzirnom razaranju privatne imovine u Banjoj Luci, Brčkom, Hadžićima, Ilići, Palama i Višegrardu (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

¹⁰ Tužilaštvo neće izvoditi dokaze o istrebljenju i ubistvu bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u Bosanskom Novom i Hadžićima (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

TAČKE 4, 5 i 6

ISTREBLJIVANJE, UBISTVO

61. Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao istrebljivanje i ubistvo bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u opštinama,¹¹ istrebljivanje i ubistvo bosanskih Muslimana iz Srebrenice i ubistvo civila, stanovnika Sarajeva, i/ili osoba koje nisu aktivno učestvovale u neprijateljstvima. Osim toga, Radovan KARADŽIĆ je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju da počine istrebljivanje i ubistvo ili da su ih već počinili, a nije preuzeo nužne i razumne mjere da sprječi takva djela ili kazni počinioce.

62. Kao što se navodi u paragrafima 9 do 24, Radovan KARADŽIĆ je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo; učestvovao je u udruženom zločinačkom poduhvatu širenja terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja; i učestvovao je u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani iz Srebrenice eliminišu ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca. Ti zločini istrebljivanja i/ili ubistva bili su dio cilja sva tri navedena udružena zločinačka poduhvata.

63. Djela istrebljivanja i ubistva, koja su bila dio cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koje su bosanski Srbi polagali pravo, izvršili su pripadnici srpskih snaga i politički i državni organi bosanskih Srba u periodu od marta 1992. do 30. novembra 1995. Ta djela uključuju sljedeće:

- (a) ubijanja za vrijeme i nakon preuzimanja vlasti u opštinama, uključujući slučajeve koji se navode u **Prilogu A**; i

Prijevod

(b) ubijanja koja se dovode u vezu sa zatočeničkim objektima u opštinama, uključujući slučajeve koji se navode u **Prilogu B**, kao i ubijanja koja su počinjena tokom okrutnog i nečovječnog postupanja, i smrtni ishodi do kojih je to dovelo, u zatočeničkim objektima koji se navode u **Prilogu C.**¹²

64. Alternativno, kao što se navodi u paragrafu 10, ako istrebljivanje i/ili ubistvo nisu bili dio tog cilja, moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika udruženog zločinačkog poduhvata da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo, i/ili osobe koje je bilo koji od tih učesnika koristio za izvršenje zločina deportacije i prisilnog premještanja, mogli počiniti te zločine. **Radovan KARADŽIĆ** je znao da su istrebljivanje i/ili ubistvo moguće posljedice ostvarivanja cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo i svjesno je preuzeo taj rizik.

65. Pripadnici snaga koje su učestvovali u napadu na Sarajevo su u periodu od aprila 1992. do novembra 1995. vršili djela ubistva koja su bila dio cilja širenja terora među civilnim stanovništvom Sarajeva provođenjem kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja. Ta ubistva uključuju lišavanja života putem snajperskog djelovanja i granatiranja, opisana u **Prilogu F** i **Prilogu G.**

66. Pripadnici snaga koje su učestvovali u napadu na Srebrenicu su u periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995. vršili djela istrebljivanja i ubistva koja su bila dio cilja eliminisanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice. Ta djela uključuju:

¹¹ Tužilaštvo neće izvoditi dokaze o istrebljenju i ubistvu bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u Bosanskom Novom i Hadžićima (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajniča, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

¹² Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za ubijanja koja su posljedica okrutnog i nečovječnog postupanja u sljedećim zatočeničkim objektima navedenim u Prilogu C: 4.1 fudbalski stadiona u Mlakvama; C.10.2 Karamanova kuća u Miljevini; C.10.5 dvorana "Partizan"; C.10.6 vojna skladišta TO-a u Livadama; C.10.7 srednja škola u Foči; C.11.1 garaža zgrade Skupštine opštine Hadžići; C.11.2 Kulturno-sportski centar u Hadžićima; C.18.1 kasarna "Slaviša Vajner Čića" u Lukavici. V. fuznota 4.

Prijevod

- (a) organizovana pogubljenja, uključujući slučajeve navedene u **Prilogu E (Dio 1)**;
- i
- (b) situaciona ubistva, uključujući slučajeve navedene u **Prilogu E (Dio 2)**.

67. Alternativno, kao što se navodi u paragrafu 10, moglo se predvidjeti da bi jedan ili više učesnika sveobuhvatnog udruženog zločinačkog poduhvata da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo, i/ili osobe koje je bilo koji učesnik tog udruženog zločinačkog poduhvata koristio za izvršenje zločina deportacije i prisilnog premještanja, mogli počiniti zločine istrebljivanja i ubistva. **Radovan KARADŽIĆ** je znao da su takva djela istrebljivanja i/ili ubistva moguća posljedica ostvarivanja tog sveobuhvatnog cilja i svjesno je preuzeo taj rizik.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 4: Istrebljivanje, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(b), 7(1) i 7(3) Statuta;

Tačka 5: Ubistvo, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(a), 7(1) i 7(3) Statuta; i

Tačka 6: Ubistvo, **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(a) Ženevske konvencije iz 1949., kažnjivo po članovima 3, 7(1) i 7(3) Statuta.

TAČKE 7 i 8

DEPORTACIJA, NEHUMANA DJELA

68. Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao prisilno premještanje i deportaciju bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata iz opština i iz Srebrenice¹³. Osim toga, Radovan KARADŽIĆ je znao i je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju da počine prisilno premještanje i deportaciju ili da su ih već počinili, a nije preuzeo nužne i razumne mjere da spriječi takva djela ili kazni počinioce.

69. Kao što je opisano u nastavku teksta, u periodu od marta 1992. do 30. novembra 1995., srpske snage i politički i državni organi bosanskih Srba prisilno su raselili bosanske Muslimane i bosanske Hrvate s područja u opštinama i iz Srebrenice, na kojima su oni zakonski boravili, preko *de facto* ili *de jure* granice, ili unutar *de facto* ili *de jure* granica.

70. Kao što se navodi u paragrafima 9 do 14, Radovan KARADŽIĆ je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja u BiH na koja su bosanski Srbi polagali pravo, sredstvima koja su uključivala zločine prisilnog premještanja i deportacije.

71. Počevši od marta 1992., restriktivne i diskriminatorne mjere, hapšenja i zatočenja bez naloga, šikaniranje, mučenje, silovanje i druga djela seksualnog nasilja, ubijanje, razaranje kuća, spomenika kulture i sakralnih objekata, koji su uvijek bili usmjereni protiv bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata u opštinama, kao i opasnost da će se takva djela nastaviti i ubuduće, nagnali su bosanske Muslimane i bosanske Hrvate da u strahu pobjegnu. Drugi su fizički protjerani.

¹³ Tužilaštvo ne navodi krivičnu odgovornost za deportaciju iz Višegrada (pored Bosanske Krupe, Bosanskog Petrovca, Čajnice, Donjeg Vakufa, Ilijaša, Kalinovika i Kotor Varoši koji su izostavljeni na osnovu paragrafa 48, *supra*).

Prijevod

72. Ta djela su dovela do toga da je krajem 1992. godine većina bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata iz opština bila prisilno raseljena. Međutim, djela prisilnog raseljavanja nastavila su se i poslije toga, između ostalog, u periodu od januara do marta 1993. kada su srpske snage napale podučja Cerske (opština Vlasenica) i Konjević-Polja (opština Bratunac) u istočnoj BiH, natjeravši hiljade bosanskih Muslimana na bijeg.

73. Mnogi bosanski Muslimani koji su prisilno iseljeni iz domova u istočnoj Bosni, kako 1992. godine tako i kasnije, pobegli su u srebreničku enklavu. Dana 16. aprila 1993., Savjet bezbjednosti UN-a proglašio je Srebrenicu, Žepu, Goražde i Sarajevo (s njihovom okolinom) "zaštićenim zonama" koje neće biti izložene oružanim napadima ni bilo kakvom drugom neprijateljskom činu.

74. Počev od marta 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je u dogovoru s drugim učesnicima tog udruženog zločinačkog poduhvata, a s ciljem da se bosanski Muslimani i bosanski Hrvati trajno uklone s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo, proveo u djelo, i/ili koristio druge da provede u djelo, plan zauzimanja srebreničke enklave i prisilnog premještanja i/ili deportacije stanovnika enklave, bosanskih Muslimana. Prije njenog zauzimanja, ograničen je dovoz humanitarne pomoći u enklavu, a civilni ciljevi su granatirani i gađani iz snajpera u nastojanju da se stvore nepodnošljivi životni uslovi za stanovnike enklave i da se njeno stanovništvo ukloni.

75. Kao što je opisano u paragrafima 45 i 46, u danima neposredno prije 11. jula 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je zajedno s drugima formulisao zajednički cilj da se bosanski Muslimani iz Srebrenice eliminišu ubijanjem muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca. Taj cilj učesnika udruženog zločinačkog poduhvata ostvaren je u periodu od 11. jula 1995. do 1. novembra 1995. ubijanjem srebreničkih muškaraca i dječaka, kao i prisilnim odvođenjem žena, djece i dijela starijih muškaraca iz enklave. Ta djela prisilnog premještanja bila su dio cilja eliminisanja bosanskih Muslimana iz Srebrenice. Alternativno, ta djela prisilnog premještanja bila su dio sveobuhvatnog cilja trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata s područja na koja su bosanski Srbi polagali pravo.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 7: Deportaciju, **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(d), 7(1) i 7(3) Statuta; i

Tačka 8: Nehumana djela (prisilno premještanje), **ZLOČIN PROTIV ČOVJEČNOSTI**, kažnjiv po članovima 5(i), 7(1) i 7(3) Statuta.

TAČKE 9 i 10

TERORISANJE, PROTIVPRAVNI NAPADI

76. **Radovan KARADŽIĆ** je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao zločine terorisanja i protivpravnih napada na civile. Osim toga, **Radovan KARADŽIĆ** je znao ili je bilo razloga da zna da njegovi podređeni čine zločine terorisanja i protivpravnih napada na civile ili da su ih već počinili. **Radovan KARADŽIĆ** nije preuzeo nužne i razumne mjere da spriječi takva djela ili kazni počinioce.

77. Kao što se navodi u paragrafima 15 do 19, **Radovan KARADŽIĆ** je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu da se pokrene i provede kampanja snajperskog djelovanja i granatiranja protiv civilnog stanovništva Sarajeva, pri čemu je primarni cilj te kampanje bio širenje terora među civilnim stanovništvom. Ta kampanja je uključivala zločine terorisanja i protivpravnih napada na civile, kao i ubistva, kao što se navodi u parrafu 65. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata imali su zajedničku namjeru da, kao primarni cilj kampanje, šire teror među civilnim stanovništvom Sarajeva.

78. Približno u vrijeme kada je, 6. aprila 1992., Bosna i Hercegovina međunarodno priznata kao nezavisna država, u Sarajevu su izbila oružana neprijateljstva. Približno u isto vrijeme, izvršena je blokada grada i on je podvrgnut granatiranju i snajperskom djelovanju.

Prijevod

79. U periodu od aprila 1992. do novembra 1995., **Radovan KARADŽIĆ** je u dogovoru s drugim učesnicima ovog udruženog zločinačkog poduhvata formulisao i proveo, i/ili koristio pripadnike snaga koje su učestvovale u napadu na Sarajevo da formuliše i provede vojnu strategiju granatiranja i snajperskog djelovanja radi ubijanja, sakaćenja, ranjavanja i terorisanja civilnog stanovništva Sarajeva. Granatiranjem i snajperskim djelovanjem ubijeno je i ranjeno na hiljade civila oba pola i svih uzrasta, uključujući djecu i starije osobe.

80. Kampanja snajperskog djelovanja i granatiranja sastojala se od direktnih napada na civilno stanovništvo ili na pojedinačne civile koji nisu neposredno učestvovali u neprijateljstvima. Ti napadi su uključivali neselektivne i prekomjerne napade, koji nisu bili u srazmjeri s očekivanom konkretnom i neposrednom vojnom prednošću.

81. Snage koje su učestvovale u napadu na Sarajevo granatirale su i otvarale snajpersku vatru na civile dok su ovi obavljali svakodnevne civilne aktivnosti. Ljudi su ranjavani i ubijani u vlastitim domovima. S obzirom da nije bilo plina, struje ili tekuće vode, ljudi su bili prisiljeni da izlaze iz svojih domova, čime se povećavao rizik od smrti. Stalna prijetnja smrću i ranjavanjem prouzročila je kod civilnih stanovnika Sarajeva traume i psihološka oštećenja.

82. Konkretni slučajevi snajperskog djelovanja i granatiranja u sklopu te kampanje uključuju, kao ilustrativne primjere, incidente navedene u **Prilogu F**, odnosno **Prilogu G**.

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 9: Djela nasilja s primarnim ciljem širenja terora među civilnim stanovništvom, **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3, 7(1) i 7(3) Statuta; i

Tačka 10: Protivpravne napade na civile, **KRŠENJE ZAKONA I OBIČAJA RATOVANJA**, kažnjivo po članovima 3, 7(1) i 7(3) Statuta.

TAČKA 11

UZIMANJE TALACA

83. Radovan KARADŽIĆ je u dogovoru s drugima počinio, planirao, podsticao, naredio i/ili pomagao i podržavao uzimanje vojnih posmatrača i pripadnika mirovnih snaga UN-a za taoce. Osim toga, Radovan KARADŽIĆ je znao ili je bilo razloga da zna da se njegovi podređeni spremaju da počine zločin uzimanja talaca ili da su ga već počinili, a nije preuzeo nužne i razumne mјere da spriječi takva djela ili kazni počinioce.

84. Kao što se navodi u paragrafima 25 do 29, Radovan KARADŽIĆ je učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu uzimanja talaca kako bi prisilio NATO da se uzdrži od vazdušnih napada na vojne ciljeve bosanskih Srba. Učesnici tog udruženog zločinačkog poduhvata imali su zajedničku namjeru da uzmu taoce kako bi prisilili NATO da se uzdrži od vazdušnih napada.

85. Reagujući na granatiranje Sarajeva i drugih područja BiH od strane snaga bosanskih Srba, snage NATO-a izvršile su 25. i 26. maja 1995. vazdušne napade na vojne ciljeve bosanskih Srba u BiH.

86. U periodu od približno 26. maja 1995. do 19. juna 1995., snage bosanskih Srba zatočile su više od dvije stotine pripadnika mirovnih snaga i vojnih posmatrača UN-a na raznim lokacijama, uključujući Pale, Sarajevo, Banju Luku i Goražde, i držale ih kao taoce na raznim lokacijama u RS-u, uključujući lokacije od strateškog ili vojnog značaja, kako bi te lokacije osigurale od vazdušnih napada NATO-a i spriječile daljnje vazdušne napade. Trećim stranama, uključujući komandante NATO-a i UN-a, upućene su prijetnje da će daljnji napadi NATO-a na vojne ciljeve bosanskih Srba dovesti do ranjavanja, smrti ili zadržavanja zatočenika u zatočeništvu. Dio zatočenih je u zatočeništvu bio napadan i na druge načine maltretiran.

87. Za vrijeme pregovora sa srpskim čelnicima iz Srbije i Bosne, među kojima je bio i Radovan KARADŽIĆ, kao i poslije tih pregovora, zatočenici su, u periodu od 3. do 19. juna 1995. godine, u fazama puštani na slobodu.

Prijevod

Radovan KARADŽIĆ je krivično odgovoran za:

Tačka 11: Uzimanje talaca, **KRŠENJE ZAKONA ILI OBIČAJA RATOVANJA**, sankcionisano zajedničkim članom 3(1)(b) Ženevskih konvencija iz 1949., kažnjivo po članovima 3, 7(1) i 7(3) Statuta.

OPŠTI NAVODI

88. Sve činjenje i nečinjenje koje se optuženom stavlja na teret kao zločini protiv čovječnosti, izuzev onog u okviru kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja u Sarajevu, bilo je dio rasprostranjenog ili sistematskog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva BiH muslimanske i hrvatske nacionalnosti. Sve činjenje i nečinjenje koje se optuženom stavlja na teret kao zločini protiv čovječnosti, a koje je bilo dio kampanje snajperskog djelovanja i granatiranja u Sarajevu, bilo je dio rasprostranjenog ili sistematskog napada usmjerenog protiv civilnog stanovništva Sarajeva.

89. Sve vrijeme na koje se odnosi ova Optužnica u BiH je postojalo stanje oružanog sukoba.

90. Žrtve svih zločina koji se stavljaju na teret kao kršenja zajedničkog člana 3 Ženevskih konvencija iz 1949. godine bile su osobe koje nisu aktivno učestvovali u neprijateljstvima.

91. **Radovan KARADŽIĆ** je bio obavezan da se pridržava zakona i običaja kojima se reguliše vođenje oružanih sukoba, uključujući Ženevske konvencije iz 1949. godine i njihove dopunske protokole.

Serge Brammertz,
tužilac

Dana 27. februara 2009.
U Haagu,
Nizozemska

Prilog A

Ubijanja koja se ne dovode u vezu sa zatočeničkim objektima

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
1. Bijeljina	1.1 Ubistvo najmanje 48 civila u gradu Bijeljini	1. i 2. aprila 1992.
2. Bosanski Novi	2.1 Ubistvo otprilike tri muškaraca na mostu u Blagaj-Japri	9. juna 1992. ili približno tog datuma
3. Bratunac	3.1 Ubistvo najmanje 12 ljudi u selu Hranča	od 3. do 9. maja 1992.
	3.2 Ubistvo najmanje 65 muškaraca u selu Glogova	9. maja 1992. ili približno tog datuma
4. Brčko	4.1 Ubistvo najmanje deset muškaraca u hotelu "Posavina"	4. maja 1992. ili približno tog datuma
	4.2 Ubistvo najmanje šest ljudi u selu Mujkići	7. maja 1992. ili približno tog datuma
	4.3 Ubistvo više muškaraca na području Starog Grada u Brčkom i u blizini zgrade SJB-a	7. maja 1992. ili približno tog datuma
5. Foča	5.1 Ubistvo najmanje devet muškaraca u vojnem skladištu u Pilipovićima	26. aprila 1992. ili približno tog datuma
	5.2 Ubistvo više civila iz sela Jeleč	od 1. do 5. maja 1992.
	5.3 Ubistvo najmanje 27 ljudi u naselju Čehedor Mahala u Foči	sredinom juna 1992.
	5.4 Ubistvo više ljudi koji su se skrivali u šumi kod Mješaje/Trošnja	početkom jula 1992.
6. Ilijas	6.1 Ubistvo najmanje 20 ljudi iz sela Lješće	od 4. do 5. juna 1992.
7. Ključ	7.1 Ubistvo više ljudi u Pudinom Hanu	28. maja 1992. ili približno tog datuma
	7.2 Ubistvo najmanje 38 ljudi u selu Prhovo i na putu za Peći	1. juna 1992. ili približno tog datuma

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
	7.3 Ubistvo najmanje 144 osobe u Biljanima	10. jula 1992. ili približno tog datuma
8. Kotor Varoš	8.1 Ubistvo više muškaraca u naselju Kotor, na putu od Kotor-a do Doma zdravlja u Kotor Varoši i ispred Doma zdravlja u Kotor Varoši	25. juna 1992. ili približno tog datuma
	8.2 Ubistvo više muškaraca u Dabovcima	sredinom avgusta 1992.
	8.3 Ubistvo najmanje osam ljudi u džamiji u Hanifićima	sredinom avgusta 1992.
	8.4 Ubistvo više muškaraca u školi u Grabovici i oko nje	3. novembra 1992. ili približno tog datuma
9. Novi Grad	9.1 Ubistvo najmanje 15 muškaraca nakon što su uhvaćeni dok su bježali iz sela Ahatovići	29. maja 1992. ili približno tog datuma
10. Prijedor	10.1 Ubistvo više ljudi u Kozarcu i okolini	od 24. maja do juna 1992.
	10.2 Ubistvo više ljudi na području Hambarina i Ljubije	od 23. maja do 1. jula 1992.
	10.3 Ubistvo više ljudi u Kamičanima	26. maja 1992. ili približno tog datuma
	10.4 Ubistvo više muškaraca u selu Jaskići	14. juna 1992. ili približno tog datuma
	10.5 Ubistvo više ljudi u selima na području Brda	od 1. do 23. jula 1992.
	10.6 Ubistvo više muškaraca u selu Bišćani i okolnim zaseocima Hegići, Mrkalji, Ravine, Duratovići, Kadići, Lagići i Čemernica	20. jula 1992. ili približno tog datuma
	10.7 Ubistvo više muškaraca u rudniku željezne rude Kipe u Ljubiji	25. jula 1992. ili približno tog datuma
	10.8 Ubistvo više muškaraca na fudbalskom stadionu u Ljubiji i oko njega	25. jula 1992. ili približno tog datuma
	10.9 Ubistvo najmanje 68 ljudi u selu Briševu	od 23. do 26. jula 1992.
11. Rogatica	11.1 Ubistvo najmanje 24 muškarca koji su	poslije maja

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
	odvedeni iz sela Duljevac i korišteni kao živi štit	1992.
12. Sanski Most	12.1 Ubistvo otprilike 28 muškaraca između Begića i mosta Vrhopolje	31. maja 1992. ili približno tog datuma
	12.2 Ubistvo više ljudi u selu Hrustovo	31. maja 1992. ili približno tog datuma
	12.3 Ubistvo otprilike 18 muškaraca iz Kenjara u zaseoku Blaževići	27. juna 1992. ili približno tog datuma
	12.4 Ubistvo više ljudi iz zaseoka Budin, selo Lukavice	1. avgusta 1992. ili približno tog datuma
	12.5 Ubistvo otprilike sedam muškaraca kod sela Škrljevita	2. novembra 1992. ili približno tog datuma
13. Sokolac	13.1 Ubistvo najmanje 40 muškaraca u selu Novoseoci	22. septembra 1992. ili približno tog datuma
14. Višegrad ¹	14.1 Ubistvo otprilike 70 civila u kući Adema Omeragića u Pionirskoj ulici	14. juna 1992.
	14.2 Ubistvo otprilike 48 civila, koji su prethodno protjerani iz Višegrada, na mjestu zvanom Paklenik kod sela Kalimanići, opština Sokolac	15. juna 1992.
	14.3 Ubistvo više civila na mostovima na Drini	od maja do juna 1992.
15. Vlasenica	15.1 Ubistvo najmanje 20 muškaraca u selu Drum	2. juna 1992. ili približno tog datuma
	15.2 Ubistvo najmanje 60 ljudi u selu Zaklopača	16. maja 1992.
16. Zvornik	16.1 Ubistvo najmanje 15 ljudi u gradu Zvorniku	od 9. do 10. aprila 1992.

¹ Incident 14.2 dešava se u opštini Sokolac: Karadžić, Podnesak tužilaštva na osnovu pravila 73bis(D), 31. avgust 2009. (dalje u tekstu: Podnesak na osnovu pravila 73bis), fusnota 14.

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
	16.2 Ubistvo otprilike 36 ljudi u Rašidovom Hanu	od 28. do 29. aprila 1992.
	16.3 Ubistvo otprilike 190 muškaraca u Gerinoj klaonici	od 5. do 8. juna 1992.

Prijevod

Prilog B*Ubijanja koja se dovode u vezu sa zatočeničkim objektima*

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
1. Banja Luka	1.1 Ubistvo najmanje šest muškaraca ispred logora Manjača nakon što su prevezeni iz osnovne škole "Hasan Kikić" u Sanskom Mostu	3. juna 1992. ili približno tog datuma
	1.2 Smrt gušenjem više zarobljenika dok su kamionima prevoženi iz zatočeničkog objekta "Betonirka" u Sanskom Mostu u logor Manjača	7. jula 1992.
	1.3 Ubistvo više muškaraca ispred logora Manjača nakon što su dovedeni iz logora Omarska	6. avgusta 1992. ili približno tog datuma
	1.4 Ubistvo najmanje deset muškaraca u logoru Manjača	od 1. juna do 18. decembra 1992.
2. Bijeljina	2.1 Ubistvo najmanje šest muškaraca u logoru Batković	od juna 1992. do juna 1995.
3.	<i>3.1. Incident je izbrisani u skladu s Odlukom po zahtjevu tužioца za izmjenu Prve izmjenjene optužnice, koju je Pretresno vijeće donijelo 16. februara 2009.</i>	
4. Bratunac	4.1 Ubistvo otprilike 50 ljudi za vrijeme zatočeništva u školi "Vuk Karadžić" u Bratuncu	od 10. do 16. maja 1992.
5. Brčko	5.1 Ubistvo više muškaraca u logoru Luka	od 8. maja do 6. juna 1992.
	5.2 Ubistvo više muškaraca u sportskoj dvorani "Partizan" u Brčkom	5. maja 1992. ili približno tog datuma
	5.3 Ubistvo više muškaraca izvedenih iz autobusnog preduzeća "Laser"	5. i 6. maja 1992. ili približno tih datuma
	5.4 Ubistvo otprilike 12 muškaraca u zgradi SJB-a u Brčkom i blizu nje	7. i 8. maja 1992. ili približno tih datuma
6. Čajniče	6.1 Ubistvo najmanje 30 muškaraca zatočenih u kontejneru kod Lovaćkog doma u Mostini	18. maja 1992. ili približno tog datuma
7. Donji Vakuf	7.1 Smrt više muškaraca u "Vrbasprometu" ili nakon odvođenja iz te fabrike	od juna do avgusta 1992.
	7.2 Smrt više muškaraca u skladištu TO-a	od juna do jula 1992.

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
8. Foča	8.1 Ubistvo više od 200 zatočenika u KP domu Foča	od juna do decembra 1992.
9. Kalinovik	9.1 Ubistvo u štali u Ratinama, opština Foča, najmanje 20 muškaraca odvedenih iz skladišta muničije na Jelašačkom polju u Kalinoviku	5. avgusta 1992. ili približno tog datuma
10. Ključ	10.1 Ubistvo najmanje 77 muškaraca u školi u Velagićima	1. juna 1992. ili približno tog datuma
11. Kotor Vareš	11.1 Smrt više muškaraca od posljedica premlaćivanja u zgradici zatvora	od juna do septembra 1992.
12. Novi Grad	12.1 Ubistvo više muškaraca iz cisterni kod kasarne u Rajlovcu	od 1. do 14. juna 1992.
	12.2 Ubistvo kod Srednjeg, opština Ilijaš, najmanje 47 muškaraca odvedenih iz logora u Rajlovcu. ²	14. juna 1992. ili približno tog datuma
13. Novo ³ Sarajevo	13.1 Ubistvo najmanje dva zatočenika u KP domu Butmir (Kula)	7. aprila 1992. ili približno tog datuma ⁴
	13.2 Incident je izbrisani u skladu s Odlukom po zahtjevu tužioca za izmjenu Prve izmjenjene optužnice, koju je Pretresno vijeće donijelo 16. februara 2009.	
	13.3 Ubistvo tri zatočenika za vrijeme prisilnog rada u KP domu Butmir (Kula)	od 23. jula do 24. novembra 1992.
14. Pale	14.1 Smrt više muškaraca od posljedica premlaćivanja u bivšem Domu kulture na Palama (poznatom i kao fiskulturna sala)	od juna do jula 1992.
15. Prijedor	15.1 Ubistvo otprilike 150 ljudi u "prostoriji broj 3" u logoru Keraterm	24. i 25. jula 1992. ili približno tih datuma
	15.2 Ubistvo više ljudi u logoru Omarska i na raznim mjestima nakon odvođenja iz tog logora	od 27. maja do 21. avgusta 1992.
	15.3 Ubistvo više muškaraca i žena	5. avgusta 1992. ili

² "Logor u Rajlovcu" odnosi se na cisternu blizu kasarne u Rajlovcu, koja je navedena u prilogu C.17.1: Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 6, 7.

³ Zatočenički objekat KP Dom Butmir (zatvor Kula) nalazi se u opštini Ilidža, a ne u opštini Novo Sarajevo. U skladu s tim, incidenti u prilozima B.13.1 i B.13.3 geografski potпадaju pod događaje u opštini Novo Sarajevo: Karadžić, Podnesak tužilaštva na osnovu pravila 65ter(E)(i)-(iii), 18. maj 2009., Pretpretresni podnesak Dodatak A (dalje u tekstu: PPP Dodatak A), str. 10; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 52.

⁴ Dokazi pokazuju da je ubistvo najmanje dva zatočenika počinjeno 7. maja 1992. ili približno tog datuma; PPP Dodatak A, str. 10.

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
	odvedenih iz logora Omarska na područje zvano Hrastova glavica. ⁵	približno tog datuma
	15.4 Pogubljenje u logoru Omarska više od 150 muškaraca s područja Brda u Prijedoru	20. jula 1992. ili približno tog datuma
	15.5 Ubistvo više ljudi u logoru Trnopolje i na raznim mjestima nakon odvođenja iz tog logora	od 28. maja do oktobra 1992.
	15.6 Ubistvo na Vlašiću, kod Skender-Vakufa, približno 200 muškaraca iz logora Trnopolje	21. avgusta 1992. ili približno tog datuma
16. Rogatica	16.1 Ubistvo više muškaraca odvedenih iz srednje škole "Veljko Vlahović"	od juna do septembra 1992.
	16.2 Ubistvo najmanje 27 muškaraca odvedenih iz zatočeničkih objekata u Rasadniku	15. avgusta 1992.
17. Sanski Most	17.1 Ubistvo na mjestu zvanom Kriva cesta, kod Partizanskog groblja, otprilike 17 muškaraca iz logora "Betonirka"	22. juna 1992. ili približno tog datuma
18. Vlasenica	18.1 Ubistvo otprilike devet muškaraca iz logora Sušica	od juna do avgusta 1992.
	18.2 Ubistvo najviše 140 zatočenika u logoru Sušica	30. septembra 1992. ili približno tog datuma
	18.3 Ubistvo jednog muškarca u zgradi SJB-a u Vlasenici	22. maja 1992. ili približno tog datuma
	18.4 Ubistvo pored puta kod sela Nova Kasaba najmanje 29 muškaraca odvedenih iz zgrade Civilne zaštite/zatvora pored zgrade SUP-a	od maja do juna 1992.
19. Vogošća	19.1 Ubistvo više zatočenika koji su iz Planjine kuće u Svrankama izvedeni na prisilni rad i korišteni kao živi štit	od 30. maja do decembra 1992. ⁶
20. Zvornik	20.1 Ubistvo otprilike 88 muškaraca u školi u Drinjači	30. maja 1992. ili približno tog datuma
	20.2 Ubistvo više muškaraca u Domu kulture u Čelopiku	od 10. do 28. juna 1992.
	20.3 Ubistvo otprilike 160 muškaraca u	od 1. do 5. juna 1992.

⁵ Dokazi takođe pokazuju da su među žrtvama takođe bili zatočenici iz logora Keraterm: PPP Dodatak A, str. 11; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 59.

⁶ Između avgusta i septembra 1992., Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 92.

Prijevod

OPŠTINA	INCIDENT	DATUM
	Tehničkoj školi u Karakaju	
	20.4 Ubistvo jednog muškarca na poljoprivrednom dobru Ekonomija	od aprila do maja 1992.

*Prijevod***Prilog C*****Zatočenički objekti***

OPŠTINA	NAZIV I/LI LOKACIJA ZATOČENIČKOG OBJEKTA	DATUM
1. Banja Luka	1.1 Zgrada CSB-a u Banjoj Luci	barem od juna do decembra 1992.
	1.2 Logor Manjača	od 21. aprila do 18. decembra 1992.
	1.3 Mali logor	barem od juna 1992. do juna 1995.
	1.4 Zatvor u Banjoj Luci (Tunjice)	barem od jula 1992. do kraja oktobra 1992.
2. Bijeljina	2.1 Logor Batković	barem od 1. juna 1992. do 31. decembra 1995.
3. Bosanska Krupa	3.1 Osnovna škola "Petar Kočić"	od maja do jula 1992.
	3.2 Škola u Jasenici	od aprila do maja 1992.
4. Bosanski Novi	4.1 Fudbalski stadion u Mlakvama	barem od maja 1992. do jula 1992.
	4.2 Vatrogasni dom u Bosanskom Novom	tekom cijelog rata
	4.3 Policijska stanica u Bosanskom Novom	barem od 17. maja do 23. jula 1992.
	4.4 Policijska stanica u Bosanskoj Kostajnici	barem od 17. maja do 23. jula 1992.
5. Bosanski Petrovac	5.1 Logor drvošnjaka Kozila	barem od jula 1992. do avgusta 1992.
6. Bratunac	6.1 Fudbalski stadion u Bratuncu	17. maja 1992. ⁷
	6.2 Škola "Vuk Karadžić"	barem od 1. maja do 31. decembra 1992.
7. Brčko	7.1 Zgrada SJB-a u Brčkom	barem od približno 7. maja do sredine jula 1992.
	7.2 Logor Luka	barem od približno 7. maja do sredine jula 1992.
	7.3 Zgrada autobusnog preduzeća "Laser"	barem od približno 7. maja do sredine jula 1992.
	7.4 Sportska dvorana "Partizan" u Brčkom	barem od približno 7. maja do sredine jula 1992.

⁷ Barem od 10. maja do 18. maja: Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 13.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/LI LOKACIJA ZATOČENIČKOG OBJEKTA	DATUM
	7.5 Drvena džamija (Kočabara)	tekom maja 1992.
8. Čajniče	8.1 Kontejner kod Lovackog doma u Mostini	barem od sredine aprila do maja 1992.
9. Donji Vakuf	9.1 Zgrada SJB-a u Donjem Vakufu	od 27. maja do sredine septembra 1992.
	9.2 Skladište TO-a	od sredine juna do sredine septembra 1992.
	9.3 Skladište "Vrbasprometa"	od maja do sredine septembra 1992.
	9.4 "Kuća" nasuprot zgradi SJB-a u Donjem Vakufu	barem od maja do sredine septembra 1992.
10. Foča	10.1 KP dom Foča	od 18. aprila 1992. do barem 31. decembra 1992.
	10.2 Karamanova kuća u Miljevini	barem od avgusta do oktobra 1992.
	10.3 Motel "Bukovina"	tekom 1992.
	10.4 Radničke barake u Buk Bijeloj	tokom juna 1992. ⁸
	10.5 Dvorana "Partizan"	tokom 1992.
	10.6 Vojna skladišta TO-a u Livadama	od 14. do 17. aprila 1992.
	10.7 Srednja škola u Foči	tokom 1992.
11. Hadžići	11.1 Garaža zgrade Skupštine opštine u Hadžićima	od 20. maja ⁹
	11.2 Kulturno-sportski centar u Hadžićima	barem od 25. maja do septembra 1992.
12. Iličići ¹⁰	12.1 Stara zgrada Doma zdravlja	od 13. maja 1992. do 20. novembra 1992.
	12.2 Grafička škola	od 15. maja 1992. do 11. novembra 1992.
13. Ilijaš	13.1 Zgrada SJB-a u Ilijašu	barem tokom juna i jula 1992.
	13.2 Željeznička stanica u Podlugovima	barem tokom juna 1992.
	13.3 Osnovna škola u Ilijašu (Škola Gornja Bioča)	barem početkom juna 1992.

⁸ Pominje se i juli 1992.: PPP Dodatak A, str. 19; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 27.⁹ Barem do juna 1992.: Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 31.¹⁰ Zatočenički objekat KP dom Butmir (zatvor Kula) nalazi se u opštini Iličići, a ne u opštini Novo Sarajevo. U skladu s tim, incident u prilogu C.18.2 i povezani zločini geografski potpadaju pod događaje na Iličići: PPP Dodatak A, str. 23; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 34, 35.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/ILI LOKACIJA ZATOČENIČKOG OBJEKTA	DATUM
14. Kalinovik	14.1 Osnovna škola u Kalinoviku (škola "Miladin Radojević")	od 25. juna 1992.
	14.2 Skladište municije na Jelašačkom polju	od 6. jula 1992. do 5. avgusta 1992.
15. Ključ	15.1 Zgrada SJB-a u Ključu	barem od maja do avgusta 1992.
	15.2 Osnovna škola "Nikola Mačkić"	barem od 1. maja do jula 1992.
	15.3 Škola u Velagićima	barem od 30. maja do 1. juna 1992.
16. Kotor Vareš	16.1 Zgrada SJB-a u Kotor Vareši	barem od juna do septembra 1992.
	16.2 Zatvor u Kotor Vareši	barem od juna do decembra 1992.
	16.3 Pilana u Kotor Vareši	barem od kraja juna do avgusta 1992.
	16.4 Osnovna škola u Kotor Vareši	od jula do kraja septembra 1992.
17. Novi Grad	17.1 Cisterne kod kasarne u Rajlovcu	tokom juna 1992.
18. Novo Sarajevo	18.1 Kasarna "Slaviša Vajner Čića" u Lukavici	od 22. juna do septembra
	18.2 KP dom Butmir (zatvor Kula) ¹¹	od maja do oktobra 1992. ¹²
19. Pale	19.1 Zgrada SJB-a na Palama	barem od maja do avgusta 1992.
	19.2 Bivši Dom kulture na Palama (poznat i kao fiskulturna sala)	barem od maja do avgusta 1992.
20. Prijedor	20.1 Zgrada SJB-a u Prijedoru	od 24. maja do septembra 1992.
	20.2 Logor Omarska	od 15. maja do 21. avgusta 1992.
	20.3 Logor Keraterm	od 15. maja do 6. avgusta 1992.
	20.4 Logor Trnopolje	barem od 15. maja do 30. septembra 1992.

¹¹ Zatočenički objekat KP Dom Butmir (zatvor Kula) nalazi se u opštini Iliđa, a ne u opštini Novo Sarajevo. U skladu s tim, incident u prilogu C.18.2 i povezani zločini geografski potпадaju pod događaje na Iliđi): PPP Dodatak A, str. 23; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 52-54.

¹² Zatočenički objekat KP dom Butmir (zatvor Kula) služio je kao zatočenički objekat barem do 28. oktobra 1994.; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 52-54.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/LI LOKACIJA ZATOČENIČKOG OBJEKTA	DATUM
	20.5 Dom "Miska Glava"	otprilike od 21. do 25. jula 1992.
	20.6 Fudbalski stadion u Ljubiji	25. jula ili približno tog datuma
	20.7 Kasarna u Prijedoru	barem od maja do juna 1992.
21. Rogatica	21.1 Srednja škola "Veljko Vlahović"	barem od 1. maja do 31. avgusta 1992. ¹³
	21.2 Garaža Novice Andrića	14. avgusta 1992. ili približno tog datuma
	21.3 Rasadnik	barem od avgusta 1992. do oktobra 1994.
22. Sanski Most	22.1 Zgrada SJB-a i zatvor u Sanskom Mostu	barem od 26. maja do avgusta 1992.
	22.2 Garaža fabrike "Betonirka"	barem od 27. maja do 7. jula 1992.
	22.3 Fiskulturna sala škole "Hasan Kikić"	barem od maja do jula 1992.
	22.4 Hala "Krings"	barem od maja do jula 1992.
	22.5 Vojni objekt u Magarici	barem od maja do juna 1992.
23. Sokolac	23.1 Bivša osnovna škola u Čavarinama	barem od oktobra 1992. do marta 1993.
	23.2 Osnovna škola "Slaviša Vajner Čića"	od jula do oktobra 1992.
24. Višegrad	24.1 "Vilina Vlas"	barem od aprila do jula 1992.
	24.2 Osnovna škola "Hasan Valetovac"	barem od maja do juna 1992.
	24.3 Zgrada SJB-a u Višgradu	barem od maja do juna 1992.
25. Vlasenica	25.1 Zgrada SJB-a u Vlasenici	barem od maja do jula 1992.
	25.2 Zatvor u Vlasenici	barem od juna do jula 1992.
	25.3 Logor Sušica	barem od maja do

¹³ Barem između 1. maja i septembra 1992.: Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 65.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/LI LOKACIJA ZATOČENIČKOG OBJEKTA	DATUM
		približno 30. septembra 1992.
	25.4 Zgrada Civilne zaštite/zatvora pored zgrade SUP-a	tokom maja 1992.
26. Vogošća	26.1 Planjina kuća u Svrakama	barem od avgusta do decembra 1992. ¹⁴
	26.2 Zgrada SJB-a u Vogošći	barem od maja do jula 1992.
	26.3 "Bunker" u Vogošći	barem od maja do jula 1992.
27. Zvornik	27.1 Dom kulture u Čelopeku	barem od maja do juna 1992.
	27.2 Tehnička škola u Karakaju	barem od maja do juna 1992.
	27.3 Fabrika "Alhos"	9. aprila 1992. ili približno tog datuma
	27.4 Preduzeće "Novi izvor" (poznato i kao Ciglana)	barem od 29. maja do 30. jula 1992.
	27.5 Zgrada u Drinjači (Dom kulture)	barem od maja do juna 1992.
	27.6 Poljoprivredno dobro Ekonomija	od aprila do decembra 1992.
	27.7 Fabrika "Standard"	barem od aprila do kraja juna 1992.

¹⁴ Od početka jula 1992. barem do februara 1993: Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 92.

Prijevod

Prilog D*Uništavanje spomenika kulture i sakralnih objekata*

OPŠTINA	NAZIV I/ILI LOKACIJA SPOMENIKA KULTURE	DATUM
1. Banja Luka	Franjevački samostan u Petrićevu	9. aprila 1992. ili približno tog datuma
2. Bijeljina	Džamija u Atmačićima, džamija u Janjarima, džamija u Srednjoj Trnovi	ljeto 1992.
3. Bosanska Krupa	Gradska džamija u Bosanskoj Krupi i tri džamije u Bosanskoj Otoći	barem od aprila do novembra 1992.
4. Bosanski Novi	Stara džamija u Suhači i džamija u Suhači, džamija u Blagaj Japri, džamije u Prekosanju, u Urijama i u Gornjim Agićima, stara drvena džamija u Blagaj Rijeci, gradska džamija u Bosanskom Novom i Vidoriću džamija	barem od marta do juna 1992.
5. Bosanski Petrovac	Dvije gradске džamije u Bosanskom Petrovcu; Bijela džamija, džamija u Rašinovcu, džamija u Srednjim Bišćanima, džamija u Donjim Bišćanima	barem od jula do septembra 1992.
6. Bratunac	Gradska džamija u Bratuncu, džamija u Glogovi, medresa u Glogovi i islamski arhiv u Bratuncu	barem od aprila do maja 1992.
7. Brčko	Bijela džamija, Atik Savska džamija, stara Hadži pašina džamija, Džamija Dizdaruša, Džamija Rijeke, Omerbegova džamija, Džamija Palanka, Brčanska crkva, crkva u Dubravi, crkva u Gorici, crkva u Poljacima	barem od maja do septembra 1992.
8. Čajniče	Mir Muhamedova džamija u Čajniču	juni 1992.
9. Donji Vakuf	Mehmed Čelebi Dužica džamija, Bašdžamija, džamija u Korenićima, džamija u Terlakovcu, džamija u Jemanlićima, mesdžid u Sokolini, Šeherdžik džamija, tri džamije u Pruseu	barem od maja do septembra 1992.
10. Foča	Aladža džamija, džamija u Jeleču	barem od aprila do avgusta 1992.
11. Iljaš	Gradska džamija, Stara džamija u Iljašu, mekteb u Bioći, džamija u Misoći, crkva u Tarančin Dolu	barem od maja do septembra 1992.
12. Kalinovik	Džamija u Ulög, džamija u Hotovlju, džamija u Jesalici, džamija u Kutini	nakon jula 1992.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/ILI LOKACIJA SPOMENIKA KULTURE	DATUM
13. Ključ	Gradska džamija, džamija u Biljanima – Džaferagićima, džamija u Pudin Hanu, džamija u Velagićima, ¹⁵ džamija u Donjem Budelju, džamija u Humićima, džamija u Krasuljama, džamija u Sanici, džamija u Tićevićima, gradska katolička crkva	barem od maja do avgusta 1992.
14. Kotor Vareš	Džamija u Hanifićima, džamija u Vrbanjeima, katolička crkva u Kotor Vareši, džamija u Hrvanérima, Stara džamija u Večićima, Nova džamija u Večićima, džamija u Vraniću, džamija u Ravnama, džamija u Donjoj Vareši, džamija u Hadroveima	barem od juna do decembra 1992.
15. Novi Grad	Džamija u Ahatovićima	4. juna 1992. ili približno tog datuma
16. Pale	Tri džamije, uključujući džamije u Prači, Podvitezu i Bogovićima	od jula do septembra 1992.
17. Prijedor	džamija u Kozaruši, džamija Stari Grad, džamija u Čarakovu, stara džamija u Hambarinama, Čaršijska džamija – Prijedor, džamija u Zagradu – Prijedor, džamija u Bišćanima, džamija u Gornjoj/Donjoj Puharskoj, džamija u Rizvanovićima, džamija u Brežičanima, džamija u Ališićima, džamija u Zecovima, džamija u Čejrecima, džamija u Gomjenici, džamija u Kevljanima, džamija u Kamičanima, džamija u Kozarcu – Mutniku, katolička crkva u Prijedoru, crkva u Briševu	barem od maja do decembra 1992.
18. Rogatica	Džamija Arnaudija u Rogatici, Čaršijska džamija u Rogatici, tri džamije u Vragolovima ¹⁶	barem od juna do decembra 1992.
19. Sanski Most	Gradska džamija, džamija u Pobriježju, džamija u Hrustovu-Kukavicama, ¹⁷ džamija u Hrustovu-Keranovićima, ¹⁸ džamija u Vrhopolu, džamija u Šehovcima, džamija u Trnovi,	barem od maja do decembra 1992.

¹⁵ Džamija u Pudinom hanu i Velagićima su jedno te isto - džamija u Pudinom Hanu-Velagićima: PPP Dodatak A, str. 32; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 42.

¹⁶ Tri džamije na području Vragolova: PPP Dodatak A, str. 34; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 67.

¹⁷ "Džamija u Hrustovu-Kukavicama" odnosi se na 2 različite džamije koje se nalaze jedna pored druge: stara i nova džamija u Hrustovu-Kukavicama: PPP Dodatak A, str. 34; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 72.

¹⁸ Džamija u Hrustovu-Keranima: PPP Dodatak A, str. 34; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 72.

Prijevod

OPŠTINA	NAZIV I/ILI LOKACIJA SPOMENIKA KULTURE	DATUM
	džamija u Starom Majdanu (Palanka), džamija u Starom Majdanu (Utriška), džamija u Dževaru, ¹⁹ džamija u Husimovcima, džamija u Donjem Kamengradu, džamija u Skucanom Vakufu, džamija u Lukavicama, džamija u Tomini, džamija u Čaplji, gradska katolička crkva	
20. Sokolac	Džamija u Kruševcima, džamija u Knežini, džamija u Kaljini, džamija u Novoseocima, džamija u Koštici ²⁰	barem od avgusta do septembra 1992.
21. Vogošća	Džamija u Ugorskom, džamija u naselju Karauka – Donja Vogošća, ²¹ crkva u Semizovcu	barem od aprila do septembra 1992.
22. Zvornik	Najmanje 28 džamija, uključujući džamije u Đulićima, u Kula Gradu, u Kozluku, u Divičima, u Snagovu, u Novom Selu, u Skočiću, u Svrakama, u Drinjači, u Glumini, u Donjoj Kamenici, u Gornjoj Kamenici, u Klisi, u Kovačevićima, u Rijeci, u Selimovićima	barem od aprila do novembra 1992.

¹⁹ Džamija u Novom Naselju (Dževaru): PPP Dodatak A, str. 34; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 72.

²⁰ "Džamija u Koštici" treba da glasi "džamija u Košutici": PPP Dodatak A, str. 34; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 81.

²¹ "Džamija Karauka-Donja Vogošća" treba da glasi "mekteb u Karauli", i on se nalazi u opštini Iljaš: PPP Dodatak A, str. 35; Podnesak na osnovu pravila 73bis, Dodatak B, str. 94.

Prijevod

Prilog E
Ubijanja u Srebrenici

LOKACIJA	INCIDENT	DATUM
Dio 1: organizovana ubistva		
1. rijeka Jadar	1.1 Ubistvo oko 15 muškaraca, bosanskih Muslimana, na jednom mjestu na osami na obali rijeke Jadar	13. jula 1995., oko 11:00 sati
2. Cerska dolina	2.1 Ubistvo i potom pokopavanje oko 150 muškaraca, bosanskih Muslimana, na jednom mjestu pored zemljjanog puta u Cerskoj dolini, na oko tri (3) kilometra od Konjević Polja.	13. jula 1995., u ranim poslijepodnevnim satima
3. skladište u Kravici	3.1 Ubistvo više od 1.000 muškaraca, bosanskih Muslimana, u jednom velikom skladištu u selu Kravici. Tijela žrtava su prevezena 14. jula 1995. do dvije velike masovne grobnice u obližnjim selima Glogova i Ravnice.	13. juča 1995.
4. livada u Sandićima	4.1 Ubistvo oko 15 zatočenika, bosanskih Muslimana, koji su držani na livadi u Sandićima i pogubljeni po kratkom postupku na jednom mjestu kod Sandića	13. jula 1995., kada je pao mrak
5. škola u Lukama kod Tišće	5.1 Ubistvo 25 muškaraca, bosanskih Muslimana, koji su bili zatočeni u školi u Lukama i potom po kratkom postupku pogubljeni na jednom obližnjem pašnjaku na osami.	13. ili 14. jula 1995. ili približno tog datuma
6. Orahovac (škola i obližnje polje)	6.1 Ubistvo dvojice zatočenika, bosanskih Muslimana, koji su bili zatočeni u školi u Orahovcu. Ta dvojica zatočenika su izvedena iz škole i po kratkom postupku pogubljena puščanom vatrom.	14. jula 1995. ili približno tog datuma
	6.2 Ubistvo oko 1.000 muškaraca, bosanskih Muslimana, koji su bili zatočeni u školi u Orahovcu, a zatim zavezanih očiju traktorom prevezeni do jednog obližnjeg polja i pogubljeni po kratkom postupku. Tijela žrtava zakopana su u masovne grobnice na mjestu pogubljenja 14. i 15. jula 1995. godine.	14. jula 1995. godine od ranih poslijepodnevnih sati

Prijevod

LOKACIJA	INCIDENT	DATUM
7. Petkovci (škola i brana)	7.1 Ubistvo nekih od oko 1.000 muškaraca, bosanskih Muslimana, u školi u Petkovcima u kojoj su bili zatočeni.	14. jula 1995. ili približno tog datuma
	7.2 Ubistvo grupe od oko 1.000 preostalih muškaraca, bosanskih Muslimana, koji su bili zatočeni u školi u Petkovcima. Ti muškarci su pogubljeni po kratkom postupku na jednom mjestu ispod brane kod Petkovaca. Pogubljenja su nastavljena 15. jula dok su žrtve zakopavane uz pomoć bagera i druge teške mehanizacije.	14. jula 1995. uveče – 15. jula 1995. ujutro ili približno tih datuma
8. Škola u Ročevićima i Kozluk	8.1 Ubistvo nekih od oko 1.000 muškaraca, bosanskih Muslimana, u školi u Ročevićima, u kojoj su bili zatočeni.	14. ili 15. jula 1995. godine ili približno tog datuma
	8.2 Ubistvo grupe od oko 1.000 preostalih muškaraca, bosanskih Muslimana, zatočenih u školi u Ročevićima. Ti muškarci su pogubljeni po kratkom postupku na jednom mjestu na obali Drine, kod Kozluka. Žrtve su pokopane u masovnu grobnicu nedaleko od mjesta pogubljenja	15. jula 1995.
9. Škola u Kuli i Vojna ekonomija Branjevo	9.1 Ubistvo nekih od oko 1.200 muškaraca, bosanskih Muslimana, zatočenih u školi u Kuli, kod Pilice.	14. ili 15. jula ili približno tog datuma
	9.2 Ubistvo grupe od oko 1.200 preostalih muškaraca, bosanskih Muslimana, zatočenih u školi u Kuli. Ti muškarci su autobusom prevezeni do Vojne ekonomije Branjevo i тамо pogubljeni po kratkom postupku. Na stotine žrtava je potom pokopano u obližnju masovnu grobnicu.	16. jula 1995.
10. Dom kulture u Pilici	10.1 Ubistvo oko 500 muškaraca, bosanskih Muslimana, u Domu kulture u Pilici. Žrtve su potom pokopane u masovnoj grobnici na Vojnoj ekonomiji Branjevo.	16. jula 1995.
11. Snagovo	11.1 Ubistvo šest muškaraca, bosanskih Muslimana, koji su zarobljeni kada su	22. jula 1995. godine ili približno tog

Prijevod

LOKACIJA	INCIDENT	DATUM
	se odvojili od kolone muškaraca koji su se povlačili iz srebreničke enklave. Oni su pogubljeni u šumi kod Snagova.	datuma
12. Bišina	12.1 Ubistvo više od trideset muškaraca, bosanskih Muslimana, od kojih su neki prethodno bili zatočeni u zatvoru Sušica, u Bišini, opština Šekovići.	23. jula 1995.
13. Trnovo	13.1 Ubistvo šest muškaraca i dječaka, bosanskih Muslimana, iz Srebrenice, kod Trnova.	krajem jula ili početkom početkom avgusta 1995. godine
<i>Dio 2: situaciona ubistva</i>		
14. Potočari	14.1 Ubistvo devet muškaraca, bosanskih Muslimana, kod baze UN-a, na strani glavnog puta na kojoj je selo Budak .	12. jula 1995. ili približno tog datuma
	14.2 Ubistvo jednog muškarca, bosanskog Muslimana, iza jedne zgrade kod "bijele kuće".	13. jula 1995. ili približno tog datuma
15. Bratunac	15.1 Ubistvo 50 ili više muškaraca, bosanskih Muslimana, u osnovnoj školi "Vuk Karadžić", kao i ispred te škole i u njenoj okolini. 15.2 Ubistvo dva muškarca, bosanska Muslimana, koja su skinuta s kamiona u Bratuncu, odvedena u obližnju garažu i pogubljena po kratkom postupku.	12. jula 1995. oko 22:00 sata – 15. jula 1995. ujutro 13. jula 1995., oko 21:30 sati
	15.3 Ubistvo jednog mentalno zaostalog muškarca, bosanskog Muslimana, koji je skinut s autobusa parkiranog ispred osnovne škole "Vuk Karadžić" u Bratuncu i po kratkom postupku pogubljen.	13. jula 1995. uveče

Prijevod

Prilog F

Snajperski incidenti u Sarajevu

INCIDENT	DATUM
1. Anisa PITA, trogodišnja djevojčica, ustrijeljena je i ranjena u desnu nogu na trijemu svoje kuće u ulici Žaglići, na području Širokače, u Sarajevu.	13. decembar 1992.
2. Jedna devetogodišnja djevojčica ustrijeljena je i ranjena u leđa dok se igrala u vrtu ispred svoje kuće na području Sedrenika, u Sarajevu.	17. april 1993.
3. Munira ZAMETICA, stara 48 godina, ustrijeljena je i ubijena dok je uzimala vodu iz rijeke Dobrinje, na području Dobrinje.	11. jul 1993.
4. Nafa TARIĆ, stara 35 godina, i njena osmogodišnja kćerka Elma TARIĆ, ustrijeljene su i ranjene jednim metkom dok su zajedno isle ulicom Ivana Krndelja u centru Sarajeva. Metak je majku ranio u lijevo bedro, a kćerku u desnu šaku i stomak.	3. septembar 1993.
5. Ramiza KUNDO, stara 38 godina, ustrijeljena je i ranjena u lijevu dok je, noseći kante s vodom, prelazila preko ulice Brijesko brdo (sada je to ulica Bulbulistan), u zapadnom dijelu Sarajeva.	2. novembar 1993.
6. Sanija DŽEVLAN, stara 32 godine, ustrijeljena je i ranjena u stražnjicu dok je biciklom prelazila preko mosta u ulici Nikole Demonje na Dobrinji.	6. januar 1994.
7. Sehadeta PLIVAC, stara 53 godine, i Hajra HAFIZOVIĆ, stara 62 godine, ustrijeljene su i ranjene u noge dok su se vozile autobusom punim putnika kod raskrsnice ulice Nikole Demonje i Bulevara AVNOJ-a (sada je to raskrsnica ulice Nikole Demonje i Bulevara branilaca Dobrinje) na Dobrinji.	25. maj 1994.
8. Jasmina KUČINAR, stara 31 godinu, i njen četvorogodišnji sin, Damir KUČINAR, ustrijeljeni su i lakše ranjeni u noge dok su se vozili u tramvaju punom putnika. Tramvaj se kretao u pravcu zapada ulicom Zmaja od Bosne prema Alipašinom polju. Mensur JUSIĆ, star 36 godina, lakše je ranjen u nogu, a Belma SUKIĆ, rođena LIKIĆ, stara 23 godine, ranjena je u istom napadu u lijevi pazuh. Tramvaj se u trenutku incidenta nalazio kod "Holiday Inn-a".	19. juni 1994.
9. Sanela MURATOVIĆ, stara 16 godina, ustrijeljena je i ranjena u desno rame dok je sa svojom drugaricom	26. juna 1994.

Prijevod

INCIDENT	DATUM
išla ulicom Đure Jakšića (sada je to ulica Adija Mulabegovića) u zapadnom dijelu Sarajeva.	
10. Seid SOLAK, star 13 godina, ustrijeljen je i ranjen u stomak dok je s majkom i sestrom razgledao izloge u ulici Miljenka Cvitkovića (sada je to ulica Ferde Hauptmana) na Čengić Vili u Sarajevu.	22. juli 1994.
11. Alma ĆUTUNA, stara 43 godine, ranjena je u desnu natkoljenicu dok se vozila tramvajem u ulici Zmaja od Bosne u Sarajevu. ²²	8. oktobar 1994.
12. Na Dženanu SOKOLOVIĆ, staru 31 godinu, i njenog sedmogodišnjeg sina Nermina DIVOVIĆA, otvorena je vatra dok su išli ulicom Zmaja od Bosne. Dženana SOKOLOVIĆ je jednim metkom ranjena u stomak. Metak je prošao kroz njeno tijelo i pogodio njenog sina u glavu, usmrtivši ga. Oni su se vraćali kući sa Hrasnog, gdje su prethodnog dana otišli po drva za ogrjev.	18. novembar 1994.
13. Sanela DEDOVIĆ, stara 12 godina, ranjena je u gležanj lijeve noge dok je išla u školu. Incident se dogodio na raskrsnici ulice Sedrenik i ulice Redžepa Gorušanovića, u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva.	22. novembar 1994.
14. Afeza KARAČIĆ, stara 31 godinu, i Sabina ŠABANIĆ, stara 26 godina, ranjene su obje u desno rame kada je na tramvaj kojim su se vozile otvorena vatra u ulici Zmaja od Bosne, između Tehničke škole i kasarne "Maršal Tito". ²³	23. novembar 1994.
15. Senad KESMER, star 31 godinu, Alma ČEHAJIĆ, stara 19 godina, Alija HOLJAN, star 55 godina, i drugi ustrijeljeni su i ranjeni dok su se vozili tramvajem u pravcu zapada, u ulici Zmaja od Bosne. Tramvaj se u tom trenutku nalazio u blizini kasarne "Maršal Tito". ²⁴	27. februar 1995.
16. Azem AGOVIĆ, star 46 godina, i Alen GIČEVIĆ, star 33 godine, ustrijeljeni su i ranjeni dok su se vozili tramvajem koji se kretao ulicom Zmaja od Bosne prema istoku. Tramvaj se, kada se incident dogodio, nalazio kod "Holiday Inn-a".	3. mart 1995.

²² Dokazi takođe pokazuju da je jedna osoba ubijena a još devet njih ranjeno u tom incidentu: PPP Dodatak A, str. 43.

²³ U dokaznom materijalu Afeza Karačić se takođe pominje kao Hafiza Karačić, PPP Dodatak A, str. 44.

²⁴ U dokaznom materijalu Senad Kesmer se takođe pominje kao Senad Kešmer: PPP Dodatak A, str. 44.

Prijevod

INCIDENT	DATUM
17. Tarik ŽUNIĆ, star 14 godina, ustrijeljen je i ranjen u šaku u ulici Sedrenik, u sjeveroistočnom dijelu Sarajeva, dok je iz škole išao kući. Pogoden je kada je izašao iza zaštitne pregrade, na oko 100 metara od svoje kuće.	6. mart 1995.

Prijevod

Prilog G*Incidenti granatiranja u Sarajevu*

INCIDENT	DATUM
1. Sarajevo je bilo izloženo intenzivnom granatiranju, pri čemu su oštećeni i uništeni civilni ciljevi, a nekoliko civila je ranjeno.	Počev od ili približno od 28. maja 1992.
2. Grad je žestoko bombardovan iz raznih artiljerijskih oruđa s položaja oko cijelog grada. Pritom su oštećeni i uništeni civilni ciljevi, a više civila je ubijeno i ranjeno.	Počev od ili približno od 6. juna 1992.
3. Na Narodnu biblioteku u Sarajevu otvorena je tenkovska i artiljerijska vatra. Tom objektu je bombardovanjem nanesena velika šteta i u njemu je buknuo požar. Uništeno je puno knjiga i dokumenata pohranjenih u tom objektu, među kojima je bilo i mnogo jedinstvenih drevnih rukopisa i knjiga neprocjenjive vrijednosti.	25. avgusta 1992. ili približno tog datuma
4. Dvije granate su ispaljene na grupu od oko 200 ljudi koji su gledali nogometnu utakmicu i/ili učestvovali u njoj, na jednom parkiralištu s čije tri strane su se nalazile stambene zgrade, a na četvrtoj strani put za Lukavicu, u stambenom naselju Dobrinja IIIB. Poginulo je više od deset ljudi, dok je oko 100 ljudi ranjeno. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, približno iz pravca istok-jugoistok.	1. juni 1993.
5. Jedna minobacačka granata kalibra 82 mm ispaljena je na približno 100 civila koji su čekali u redu za vodu na javnoj česmi koja se nalazila u dvorištu jedne stambene zgrade, u ulici Hakije Turajlića 39 (ranije Aleja Branka Bulića, potom Spasenije Cane Babović), u stambenom naselju Dobrinja. Poginulo je 13 ljudi, a 14 ih je ranjeno. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, približno iz pravca zapad-sjeverozapad.	12. juli 1993.
6. Na područje Alipašinog polja pale su tri minobacačke granate. Prva granata je pala na park iza stambenih zgrada u Geteovoj ulici 3 (ranije Cetinjska ulica) i Bosanskoj ulici 4 (ranije ulica Klare Čefkin), a druga i treća granata pale su ispred tih zgrada, gdje su se igrala djeca. Šestoro djece je poginulo, a pet odraslih je ranjeno. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, približno iz pravca zapad.	22. januar 1994.
7. Na civile u stambenom naselju Dobrinja ispaljena je salva od tri minobacačke granate kalibra 120 mm. Prva je	4. februar 1994.

Prijevod

INCIDENT	DATUM
pala ispred stambenog bloka u ulici Oslobođilaca Sarajeva, pogodivši ljudе koji su dijelili i primali humanitarnu pomoć i, kao i djecu koja su prisustvovala vjerskoj nastavi. Druga i treća granata pale su među ljudе na pijaci pod otvorenim nebom, iza stambenih zgrada u ulici Mihajla Pupina i Oslobođilaca Sarajeva. Poginulo je osam ljudi, a barem 18 je ranjeno. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, približno iz pravca istok.	
8. Jedna minobacačka granata kalibra 120 mm pogodila je pijacu pod otvorenim nebom zvanu "Markale", smještenu u civilnom dijelu Sarajeva, u Starom Gradu. Pijaca je bila puna ljudi i pritom je poginulo 66, a ranjeno više od 140 ljudi. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, približno iz pravca sjever-sjeveroistok.	5. februar 1994.
9. Dvije granate kalibra 76 mm ispaljene su jedna za drugom na buvlu pijacu u staroj trgovачkoj četvrti Baščaršiji, u Starom Gradu. Dva lica su poginula, a sedam je ranjeno. Vatra je otvorena s Trebevića, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a.	22. decembar 1994.
10. Jedna modifikovana avio-bomba pala je na stambeno naselje u Hrasnici, u podnožju planine Igman, uništivši pritom jednu kuću i oštetivši jedanaest kuća. Granata je imala za posljedicu civilne žrtve – jedno lice je poginulo, a tri su ranjena. Vatra je otvorena s Ilidže, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a.	7. april 1995.
11. Na asfalt u ulici Safeta Zajke pao je i eksplodirao jedan projektil, usmrтивши dvoje i ranivši petoro ljudi. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, iz pravca jugoistoka.	24. maj 1995.
12. Jedna modifikovana avio-bomba pala je na Majdansku ulicu bb. Poginula su dva civila, a šest ih je ranjeno. Vatra je otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, iz pravca jugoistoka.	24. maj 1995.
13. Jedna modifikovana avio-bomba pogodila je jednu zgradu kod stambenog bloka u ulici Safeta Hadžića, uništivši tri gornja sprata stambene zgrade. Nakon te eksplozije uslijedilo je nekoliko artiljerijskih granata. Više zgrada je teško oštećeno. Dva lica su teško ranjena, a 15 lakše. Utvrđeno je da je vatra otvorena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, iz pravca zapada-jugozapada.	26. maj 1995.
14. Jedna modifikovana avio-bomba ispaljena je s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a iz pravca	16. juni 1995., oko 10:00 sati

Prijevod

INCIDENT	DATUM
sjeverozapada. Bomba je pala na zgradu UMC-a /Univerzitetskog medicinskog centra/ i onkološkog odjeljenja u ulici Dositejeva 4-a. Nanesena je velika šteta, a tri lica su lakše ranjena. Žrtve su, nakon što im je ukazana ljekarska pomoć, upućene kući.	
15. Jedna modifikovana avio-bomba, ispaljena iz Lukavice, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, eksplodirala je pored zgrade br. 10 na Trgu međunarodnog prijateljstva, pri čemu je sedam lica lakše ranjeno, a okolni objekti su znatno oštećeni.	16. juni 1995., oko 15:20 sati
16. Jedna minobacačka granata kalibra 120 mm pala je na grupu od otprilike 50-70 civila koji su stajali u redu za vodu u ulici Marka Oreškovića, na Dobrinji. Poginulo je sedam lica, a dvanaest je ranjeno. Granata je ispaljena s Nedžarića, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a.	18. juni 1995.
17. Jedna modifikovana avio-bomba pogodila je zgradu TV u Sarajevu. Jedno lice je poginulo, a 28 lica je ranjeno. Vatra je otvorena s Ilidže, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a.	28. juni 1995., oko 09:20 sati
18. Jedna modifikovana eksplozivna naprava eksplodirala je na stepeništu između drugog i trećeg sprata zgrade BITAS u ulici Zmaja od Bosne 64. Jedno lice je poginulo, a jedno je zadobilo teške ozljede. Naprava je ispaljena s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a, na jugozapadu.	22. avgust 1995.
19. Jedna minobacačka granata kalibra 120 mm pala je ispred ulaza Gradske tržnice u ulici Mula-Mustafe Bašeskije. Poginulo je 43 ljudi, a 75 je ranjeno. Granata je ispaljena s Trebevića, s teritorije pod kontrolom VRS-a/SRK-a.	28. avgust 1995.